

Veto

Studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

nummer 7
dinsdag 2 november 1993

KU Leuven schikt zich naar nieuwe privacy-wet Databanken unief straks doorzichtiger

Een werkgroep van de Akademische Raad, een van de hoogste beleidsorganen van de KU Leuven, denkt momenteel na over de gevolgen van de recente 'privacy-wet' voor onze unief. Voor studenten kan deze wet een paar interessante perspectieven openen. Zo kun je misschien straks uitslagen van tussentijdse eksamens te weten komen vóór de eendeliberatie. Waarschijnlijk komt er ook een einde aan al die vervelende direct mails in je bus.

Op 18 maart 1993 verscheen in het Staatsblad de wet "tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens", kortweg 'de privacy-wet' genoemd. Hiermee reguleert de Belgische overheid het opslaan en verwerken van alle gegevens "die betrekking hebben op een natuurlijke persoon, die is of kan worden geïdentificeerd", of het nu gaat om gegevens in computerdatabanken of om manuele bestanden. Bedoeling is om het individu te beschermen tegen misbruiken en meer doorzichtigheid te krijgen door iedereen inzage te geven in alle gegevens die over hem bestaan.

den over de toepassing van de privacy-wet aan de KUL — beschikt men momenteel over de lijsten van naar schatting een derde van iedereen die aan de unief over bestanden beschikt. "Die onvolledigheid is niet zo'n probleem. Onze hoofdbekommernis is het opstellen van een typologie van de verschillende soorten verwerkingen die hier gebeuren." Dat exkustiviteit onmogelijk is, daar is iedereen het zowat over eens. Bij het personeel heerst daarom nogal wat scepticisme over de toepasbaarheid van de wet.

Filetje

Studenten hoeven zich minder zorgen te maken. Zij hebben op het eerste gezicht eerder voordeel bij de nieuwe wet. Ten eerste krijgen ze inzage in alle gegevens die de unief over hen bewaart — en dat zijn er nogal wat. Het honderdtal antwoorden op de omstandige vragenlijst die iedereen invult bij zijn eerste inschrijving wordt bijgehouden in een persoonlijke file. Fakulteiten houden bij welke richtingen en keuzevakken de studenten volgen, hun plaatsingsdiensten verzamelen gegevens over talenkennis en interesses. De bibliotheek, het sportcentrum, de Universitaire Parochie en, zeker niet te vergeten, het Universitair Gezondheidscentrum, allemaal leggen ze databanken aan.

Een hoofdstuk apart vormt de centrale databank met alle examenuitslagen, waartoe elke student volgens de nieuwe wet ook toegang moet krijgen. Dat is niet zo evident als het lijkt. In die databank worden de uitslagen immers in punten bewaard, terwijl de student normaal enkel zijn uitslag krijgt in kodevorm (artikel 36 van het examenreglement). De werkgroep zal nu moeten uitzoeken of er een aanpassing van het examenreglement vereist is dan wel of men op één of andere manier toch kan vasthouden aan de codes, die bedoeld zijn om het deliberatiegeheim beter te beschermen. Bovendien kan een student bijvoorbeeld al van zijn inzage-recht gebruik maken na de februari-zitting en zo zijn punten te weten komen vóór de eendeliberatie passen. De houder van een bestand is immers wettelijk verplicht om binnen vijftien dagen een vraag tot inzage te beantwoorden. Om dit op te lossen, denken sommigen in de werkgroep eraan om die punten als 'niet geregistreerd' te beschouwen tot aan de deliberatie.

Een minstens even belangrijk aspect vanuit studentenstandpunt zijn de criteria die gehanteerd worden om gegevens door te spelen aan derden. Tot nog toe was het zo dat de unief

vervolg op pag. 3

Migrantenmeisjes worden behalve met integratieproblemen ook nog eens gekonfronteerd met andere specifieke moeilijkheden. Veto had een gesprek over de problematiek, een relaas op pagina 4 (foto Karel De Weerd)

De problemen blijven aanslepen "Isol moet weg"

Vorige week vrijdag vond een tweede bijeenkomst plaats met de universiteit, Isol en de andere raden van Loko over de structuur die een organisatie als Isol zou moeten aannemen. Masschelein en De Vuyst, respectievelijk voorzitter Studentenaangelegenheden en directeur Studentenvoorzieningen, blijven bij hun standpunt dat Isol hoe dan ook moet verdwijnen.

De huidige structuur van Isol, de organisatie die zich binnen Loko met de opvang van de buitenlandse studenten bezighoudt, wordt immers door de universiteit volledig in vraag gesteld. Zo is de unief hevige voorstander van een vertegenwoordiging van de buitenlandse studenten op fakultaire basis en minder via de nationale groepen, zoals dit nu het geval is. De nationale groepen mogen nog wel actief blijven maar men krijgt toch sterk de indruk dat Masschelein en De Vuyst in de eerste plaats de fakulteiten op de voorgrond willen brengen. Die zouden dan eigenlijk de nieuwe koepel — Isol moet immers verdwijnen — in gang moeten trekken. Zo bestaat echter het risico dat de nationale groepen, die bijna allemaal uit Derde Wereldlanden bestaan, geheel op de achtergrond raken.

Wakker

Het systeem van fakultaire vertegenwoordiging bereikt echter een groot deel van de buitenlanders niet, vooral de studenten uit de Derde Wereld. De meeste Derde Wereldstudenten volgen immers een derde-cyclusprogramma. Aangezien de fakulteitskringen zich alleen bezighouden met de eerste en tweede cyclus, wordt de vertegenwoordiging van deze studenten problematisch.

Een gemengd systeem, zoals voorgesteld door Loko, lost de bovengenoemde problemen grotendeels op. Door enerzijds de nationale groepen te behouden, bereikt men de derde-cyclusstudenten en kunnen eerder cultuurgebonden problemen aangebracht worden. Anderzijds kunnen via de fakulteiten buitenlanders uit de

eerste en tweede cyclus bij elkaar gebracht worden.

Wimpel

Een ander punt in de discussie draait rond de naam 'Isol'. Er hangt duidelijk een groot taboe rond dat verder reikt dan alleen de reputatie van de ondertussen gesloten bar. De academische overheid aanvaardt Isol niet als representatief orgaan en zou zelfs de noden van de buitenlandse studenten niet erkennen. Dit wordt volgens hen duidelijk geïllustreerd door het feit dat de huidige voorzitter door een kleine twintig buitenlandse studenten werd verkozen. Op de vergadering van vrijdag werd de opinie van twee Amerikanen duidelijk als meer representatief beschouwd dan die van de studenten van Isol. Eigenaardig genoeg ging het hier om personeelsleden, een voltijds assistent en een hoofddocent, die door de KU Leuven aangesteld zijn als koördinatoren van de internationale programma's binnen hun fakulteit. Het feit dat personeelsleden als representatief voor buitenlandse studenten worden beschouwd, is op zijn minst bedenkelijk te noemen.

Een derde knelpunt in de discussie betreft de herinrichting van de Isol-lokalen. Vooral op dit vlak wordt met studenteninspraak weinig rekening gehouden. Zo heeft de unief tijdens de vakantie plots de sloten van de bar veranderd en recent het uithangbord laten wegnemen, zonder medeweten van de studenten. Bovendien is men al op eigen houtje begonnen aan de plannen om de bar om te vormen tot een multifunctionele ruimte, met een licht leeshoekje, een donker tv-hoekje, enzoverder. Tevens wordt gedacht aan het oprichten van meerdere zulke ruimtes, bijvoorbeeld in Heverlee en op de kampus van Geneeskunde.

Blijft tenslotte nog het feit dat de universitaire overheid zich mengt in de structuur van Loko door een van haar raden in vraag te stellen en zo de

BINNENIN

Het blijkt dat de bosjes rond L&W 's nachts nogal onveilig zijn. Onveilig. De arme konijntjes worden er opgejaagd door hele horden studenten met megafonen en duistere ambities. Stel je voor, en dat terwijl wij allemaal rustig liggen te slapen en dromen van zoveel vroeger en onschuldiger dingen — alhoewel, alles heeft zo zijn konstekst ..... p 2
Klapstuk '93 is voorbij. Eindelijk, zult u zeggen, de middenpagina's van dit blad begonnen zo stilaan ietsje eenonting te worden. We hebben dan ook serieus geprobeerd om onze kuwtuwwredakteurs van die bladzigen weg te bonjoren, maar tevergeefs ..... p 5
Gelukkig zijn er nog die brave kinderen van Jonna. Ziet u wel — vestig uw hoop op de kinderen, want zij vormen de toekomst en zij zullen u binnenleiden in het Koninkrijk. Wel langs de achterdeur ..... p 6
En voor wie zijn tanden stevig in de studentenbeweging wil zetten . p 3
Kasimir vraagt waar de walvis is. Het verleden is in een klaustro morfe kantate aan de binnenkant van de wazigheid geschoten. En alsof dat niet nog genoeg is regende het ook nog. Een hamster zou voor minder, een buffel voor meer. Zolang als de kerk maar in het midden staat ..... p 7.

autonomie van de studentenkoepel dreigt aan te tasten. Aangezien er volgens de unief ook geen enkel orgaan bestaat dat de buitenlandse studenten op academisch niveau vertegenwoordigt, is er van studenteninspraak in het hele project dan ook geen sprake.

Els Cornelis
Steven Leemans

zie ook kader op pag. 3

Bankjes

Aan onze unief wordt een indrukwekkende hoeveelheid persoonsgegevens bewaard en verwerkt, op alle niveaus. Het gaat daarbij vooral om gegevens over studenten, oud-studenten en personeel, maar ook over deren wordt heel wat informatie opgeslagen — zoals onderzoekskontakten, klanten, leveranciers, enzovoorts. Zo hebben ook de meeste profen wel ergens een adresbestand van hun nationale en internationale kontakten, waarbij eventueel nog andere informatie vermeld staat. Om een beheer van al deze databanken conform de wet uit te werken, werd op centraal niveau een werkgroep in het leven geroepen onder voorzitterschap van Raf Masschelein (Studentenaangelegenheden) en waarin verder Jos Dumortier (prof Informatikarecht), Jacques Billiet (prof Sociologie), die vaak gebruik maakt van persoonsgegevens voor onderzoek) en mensen van de dienst Administratieve Informatieverwerking zitten.

De werkgroep zit momenteel nog steeds in de eerste fase van haar opdracht: de inventarisatie van alle verwerkingen die bestaan aan de KU Leuven. Gezien de verregaande decentralisatie aan onze unief is dit geen eenvoudige opdracht. Enkele maanden geleden werd een briefje gestuurd naar alle personeelsleden met de vraag om een lijst door te geven met alle bestanden waarover ze beschikken. Volgens professor Dumortier — met wie we een gesprek had-

GROEP π INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput - Vaankruislaan 4 - 3000 Leuven - Telefoon 016 230850 - Telefax 016 223343

Groen rond fakulteit Letteren bedreigd Van park naar parking

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven kunnen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejahr en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen), wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Rondjes

Naar aanleiding van het artikel over de 24-urenloop in de vorige Veto gaat er een verduidelijking, zeg maar verbetering.

Ten eerste willen wij, als studenten Kine, een immens grote kernrechtzetting. Apollon is niet de studentenvereniging Lichamelijke Opleiding zoals vermeld in de inleiding, dan wel de studentenvereniging van én LO én Kine. Een feit dat ostantatief op het achterplan geduwd wordt.

Ten tweede nog dit. De spannende strijd tussen Apollon en VTK was niet te wijten aan de sterkte van VTK maar wel aan een, al zal niet iedereen dat beamen, vrij goed geslaagd experiment van Apollon, namelijk het niet promoten van competitie. Een experiment waar veel over gepraat was en wat waarschijnlijk nog wel aan de orde zal komen. Een experiment ook waardoor Apollon meer als fakulteit gelopen heeft dan wel als team. Eindelijk liepen er meer meisjes, eindelijk liepen mensen die het anders niet aandurften omdat ze vreesden dat hun tijd te bleek afstak ten opzichte van de gebruikelijke 1.18 en sneller.

Natuurlijk vinden zij die graag met verpulverde voorspoon winnen de hele discussie die binnen Apollon gevoerd werd larie. Maar wij vinden dat nu misschien wel de gulden middenweg gevonden is.

P.S. Trouwens het eerste verbodingsronde was ook een initiatief van ons om zo direct onze denkmotoring van de 24-uren (die inderdaad dit jaar anders was) tot uiting te laten komen. Hierbij genoten wij van veel positieve respons zowel binnen de kring als van tal van andere kringen en Sportraad, doch dit terzijde.

Frank Roelandt, preses Kine
Kurt Wuyts, preses Apollon

Protest

Hoi Veto, deze brief naar aanleiding van jullie artikel over de jongerenmars. Genuanceerde berichtgeving is kennelijk nog steeds niet (of niet meer) jullie sterkste kant.

Als je schrijft over "recht op luiheid", zou het niet meer dan eerlijk zijn om ook te schrijven wat hiermee bedoeld wordt. "Recht op luiheid" is misschien een slecht gekozen slogan maar de persoon die in het autonoom blok meeliep, heeft zeker en vast een min of meer onderbouwde pamflet gekregen.

Wat de relletjes betreft, anarchisten zijn niet uit op relletjes. Anarchisten zijn uit op verandering.

De drie punks die zich "afreageerden in de pogo", waren zeker niet re-

presentatief voor het autonoom blok waarin een twee- à driehonderd mensen meeliepen.

Verder zou ik ook nog willen duidelijk maken dat anarchisme en wietroken niets met elkaar te maken hebben, zoals er in Veto gesuggereerd werd.

Het is gemakkelijk om in denigrende niet onderbouwde artikels bepaalde denkstromingen te marginaliseren. Probeer eens iets op te bouwen.

Jeroen Joly

nvdr. In de Veto die voorafging aan de jongerenmars werd in meer dan drie pagina's de problematiek rond jeugdwerkloosheid uit de doeken gedaan. Onder meer werd ingegaan op de vernieuwde interesse — ook bij het anarchistisch kollektief — voor het 'basisinkomen' als oplossing voor de structurele werkloosheid. Van 'marginaliseren van denkstromingen' kun je dus moeilijk spreken. Het onderschrift waar jij op reageert, poogde eerder de sfeer te scheppen van de betoging, meer kun je van een foto-onderschrift niet verwachten.

Slinks

Naar aanleiding van het artikel in Veto 6 van 25 oktober, over drugspreventie in de Leuvense horekabe-drijven, wil de vzw Fak L&W reageren op de verkeerde verslaggeving in het desbetreffende artikel.

De aanhalingen die in de mond van onze fakbar geleegd worden, zijn op een slinkse wijze totaal uit hun context gerukt. Daardoor geeft die aanenrijging van losse zinnen een verkeerd beeld van zowel de drugsproblematiek in de Fak (de dealer waarvan sprake was, is trouwens toen direct na lidkaartcontrole de deur ge-wezen), als onze relatie met de politie (het citaat daaromtrent is slecht een samenvatting van 'sensationele' zinnen uit een gesprek van meer dan tien minuten, gehouden na het interview door de Veto-reporter).

Wij hopen dat in de toekomst Veto de deontologie van de journalistiek nog eens nader bekijkt en de sensatie-zucht uit de weg gaat.

namens de Fak-beheerraad
Tom Debruyne
Johan Van Poucke

nvdr. Het artikel in kwestie heeft geen-zins de bedoeling om de fakbar van L&W in een verkeerd daglicht te stellen. Er wordt duidelijk gesteld dat drugs niet ge-duld worden en dat de relatie met de politie nu veel verbeterd is. Uw reactie nu op de enkele uitspraken die u zelf gedaan heeft, houdt dan ook weinig steek en lijkt meer op een terugkrabbelen van uw kant. Van deontologie gesproken.

(foto Karel De Weert)

Onder het motto 'Plant is koning' protesteerden de studenten van de fakulteit Letteren vorige week maandag en vrijdag tegen de dienst Ruimtelijke-Ordening van het Algemeen Beheer van de unif, die van plan is om het groen achter de legebouwen van het Monseigneur Sencie-instituut weg te kappen.

De ruimte die hierdoor vrijkomt, zou dan dienen voor tweehonderd extra parkeerplaatsen voor de professoren. Het Algemeen Beheer beweert dat deze bijkomende parkeerplaatsen nodig is omdat er nu slechts tachtig plaatsen beschikbaar zijn voor maar liefst driehonderd aanvragen. Een tweede argument van de universiteit is dat vooral de meisjesstudenten zich 's nachts in de donkere buurt van de bosjes niet veilig voelen. Na de werken zou de ruimte meer open worden en veel beter verlicht zijn. De studenten zijn het helemaal oneens met deze maatregel. De beslissing werd bovendien genomen zonder medeweten van de studenten en de professoren en is pas op de vorige fakulteitsraad bekend gemaakt. Het gaat voor hen niet op dat een groene plek midden in de stad wordt geknield, alsof die enkele extra parkeerplaatsen het parkeerprobleem zouden oplossen en alsof het weggakken van bomen het aantal aanradingen zou verminderen.

Maandag dan blokkeerden de studenten van acht uur 's morgens tot zes uur 's avonds de ingang van de al bestaande parking zodat de professoren verplicht waren hun auto elders kwijt te raken. Daarbij vroegen de aktie-

soren moeten ook begrijpen dat het niet meer mogelijk is om in de stad dichtbij hun bedrijf te parkeren. Niet iedereen heeft dat privilege."

Daarnaast wees Verbrugge erop dat er andere oplossingen bestaan. Zo kan men ook parkeren op de nieuwe parking aan het station. Die bevindt zich slechts op ongeveer vijf minuten wandelen van de gebouwen van de fakulteit. Er is ook nog de parking van St-Remy in de Frederik Linstraat, die bovendien konstant leeg zou staan en nauwelijks drie minuten wandelen verwijderd is. Tenslotte is er nog de parking onder het Ladeuzeplein. Verbrugge opperde terloops nog het voorstel dat de profren best ook te voet kunnen komen of gewoon het openbaar vervoer zouden kunnen nemen.

Katrien Stuyck

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
☎ 016/22.04.66

Kolofon

Jaargang 20
nr. 7
2 november 1993

Ver. uitg. Karen De Pooter,
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

Hoofdredektie: Kris Jacobs

Redaktiesekretaris:
Karen De Pooter

Redaktie: Karel De Weert, Serge Franchoo, Jeroen Overstijns, Steven Van Garsee

Doka: Els Castelein, Karel De Weert, Dieter Telemans, Frank Vlaene

Tekeningen: Nix

Layout en vormgeving: Filip De Keukeleere, Karen De Pooter, Karel De Weert, Serge Franchoo, Kris Jacobs, Joris Van Garsee, Steven Van Garsee

Medewerkers:
Bert Bernaerts, Petra Berten, Els Cornelis, Pieter De Gryse, Steven Leemans, Bart Plinxten, Johan Rooms, Katrien Stuyck, Peter Van Rompaey

Eindredaktie: Serge Franchoo

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Nevada Brussel
Opplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studen-
ten: 350fr; buitenland: 600fr;
steun vanaf 1000fr; over te
schrijven op
rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om
15.00u

Vakature

Kringraad is nog steeds niet compleet. Men is nog altijd op zoek naar:

- een vertegenwoordiger op Akademische Raad uit de Biomedische Wetenschappen
- een vertegenwoordiger voor Alfaset
- vertegenwoordigers in het Akademisch Vormingsinstituut voor leraren, één uit Eksakte Wetenschappen en één uit Biomedische
- twee kringraad-vrijgestelden

Kandidaturen moeten binnen zijn op het Krira-kantoor voor woensdag 13 november om 18.00 u.

Kandidaten moeten zich komen voorstellen op de Algemene Vergadering van vrijdag 15 november.

STRIPWINKEL

GOBELIJN

Mechelsestraat 35
LEUVEN

016 / 23.55.86

KI PARTNERS

STUDENT

VERDIEN IN OKTOBER EN NOVEMBER TOT 350 FRANK PER UUR

BIJ KI PARTNERS

- Werk mee aan een informatie-aktie naar bedrijven toe
- Kies zelf de momenten waarop je komt werken
- Dag en/of avond en week-end
- Leer bovendien gratis professioneel telefoneren
- Transport naar Brussel wordt vergoed

Ben je tussen 18 en 25 jaar en doe je hogere studies?

Bel **02/513.29.05** van maandag tot vrijdag tussen 12 en 13 of 16 en 18h.

KI Partners - Kazernestraat 80 - 1000 Brussel (Zuidstation - Metro : Lemonnier)

Ref.100-295

Vander Velpen beledigt voorzitter Sociale Raad Kringen slikken kolom Kampuskrant niet

De Kampuskrant, het beleidsblad van de KU Leuven, haalde twee weken geleden in zijn kolom op een bijzonder platte manier uit naar de voorzitter van Sociale Raad, Johan Vos. Auteur Luc Vander Velpen beschreef diens fysiek met een resem laag bij de grondse metaforen. Op de Algemene Vergaderingen van zowel Sociale Raad als Kringraad waren de kringen duidelijk gedegouteerd. Reacties zullen dan ook niet uitblijven.

Onder de titel 'Principe' bracht de Kampuskrant op 18 oktober een kolom over het meest recente "studentenfenomeen" — 'de principieel'. Volgens Luc Vander Velpen, die om de veertien dagen in het KUL-blad een kolom vult met grappig bedoelde ironische bespiegelingen over de (universitaire) actualiteit, worden de generaties van de revolutionaire en de yuppiestudenten straks misschien opgevolgd door een "principiële-dom". Het zou dan wel gaan om een principiële opstelling die neigt naar "fundamentalisme", waarbij hij niet na slaat de link te leggen naar het blinde nationalisme in de Joegoslavische oorlog.

In zijn openingsparagraaf beschrijft Vander Velpen een type-voorbeeld van die nieuwe generatie: "Een

goed jaar geleden waalde bij mij een bizar figuur binnen. Zijn garderobe was samengesteld uit plantaardig afval en toen hij zijn mond opendeed, bleek hij bovendien zijn gebit te hebben gezet in het stort van Interleuven want zijn voorste tanden ontbraken volledig en de rest had de kleur van gepolijste steenkool." Bepaald een herkenbare beschrijving: er lopen namelijk in Leuven geen bosjes studenten rond die hun voorste tanden moeten missen zoals Johan Vos, die vorig jaar een ernstig fietsongeluk had. Voor al wie de voorzitter van Sociale Raad kent, was de link dan ook onmiddellijk gelegd. Het feit dat zijn naam niet in de kolom wordt vermeld, doet in dit geval dan ook weinig terzake.

Reacties bleven niet uit. Volgens

Johan Vos drukten vorige week heel wat mensen uit zijn omgeving tegenover hem hun walging uit voor het stuk. Op de Raad voor Studentenvoorzieningen van afgelopen vrijdag verklaarde de voorzitter van Studenten-aangelegenheden Raf Masschelein dat zoets voor hem niet kon, en ook de directeur van Studentenvoorzieningen Jan De Vuyst vond dat er grof in de fout gegaan was. Zowel bij Kringraad als bij Sociale Raad stond het punt op de agenda. Op beide Algemene Vergaderingen was de stemming onder de kringafgevaardigden unaniem: dit ging te ver om er niet op te reageren.

Bij Sociale Raad had men het over de kolom in zijn geheel, niet enkel over de persoonlijke aanval. Dit heeft veel te maken met het feit dat Sociale Raad vertegenwoordigers heeft in Acco, waar Vander Velpen directeur is van de winkelafdeling. Men vond dat uit de hele kolom een dergelijk fundamenteel misprijzen spreekt voor studentenspraak — ook al geeft men toe dat de informatieve waarde van het stuk beperkt is — dat men zich kan afvragen of de auteur eigenlijk wel op zijn plaats zit in een bedrijf dat mee door studenten beheerd wordt. Er wordt dan ook aan de kringen gevraagd of zijn ontslag bij Acco moet geëist worden. Daarnaast zal er een brief om uitleg worden gestuurd naar de hoofdredakteur en de verantwoordelijke uitgever van de Kampuskrant en naar de rektor.

Doelwit

Kringraad spitste zich vooral toe op de beledigende eerste paragraaf, die duidelijk als 'smaad' werd gekateloogd. Er komt een eis tot verontschuldigen aan de redactie van de Kampuskrant, Kringraad sluit zich aan bij de brief van Sociale Raad en aan de kringen wordt gevraagd om

New York

3 dagen vanaf 14.990,-

Inbegrepen:
vlucht H/T Brussel - New York,
2 nachten in B&B in quad,
een t-shirt,
een AT&T teletekset,
een bonusboek,
BTW en luchthaventaksen.

Info: **CONNECTIONS**
Tiensestraat 89, 3000 Leuven, 016/29.01.50

zich te beraden over een eventuele vraag naar het ontslag van Vander Velpen bij de Kampuskrant. Tegen dit laatste werd ingebracht dat men misschien beter een proces om smaad kan inspannen en dat het niet opgaat om het ontslag te eisen van elke journalist die eens over de schreef gaat.

De hevige reactie van de kringen en de uitspraken van enkele beleidsmensen van de unief wijzen er duidelijk op dat de Kampuskrant de grenzen van het kolomgenre heeft overschreden. Het is duidelijk steeds de bedoeling van de auteur van de stukjes om te provoceren en hierbij gebruikt hij regelmatig het wapen van de persoonlijke aanval. Tot nog toe beperkte zich dat echter tot publieke figuren, waarbij soms ook profeten die zich teveel in de media werkten, het moesten ontgelden — zoals twee jaar geleden Herwig Van Hove. Met zijn laatste kolom slaat de Kampuskrant blijkbaar een nieuwe weg in. Wordt straks iedereen die zich enigszins profileert binnen de universitaire gemeenschap potentieel doelwit van smaad in het

beleidsblad van de KU Leuven? Misschien past dat wel in een integraal *human resources management*, zoals sommige beleidsmensen aan onze unief dat dan noemen.

Pieter De Gryse

Krijgt u uw LP's, Maxi's en singles niet meer aan de straatstenen en andere CD-spelers kwijt? Gebruikt u vinyl enkel nog maar als behangpapier?

Neem dan contact op met Jeugdhuis **CLOCKWORK**
Boekhandelstraat 3
Leuven
tel: 016/20.03.51

PS: 't Gaat overeen **platenbeurs** op zaterdag 20 november van 14u - 20u.

**BEPERKTE
INSCHRIJVINGEN!!!!**

Engels voor beginners

Heel opmerkelijk in de huidige onderhandelingen rond de toekomst van Isol is dat de unief erop staat die in het Nederlands te voeren en ronduit weigert Engels te praten. Zelfs geschreven voorstellen over Isol worden in het Nederlands opgesteld. Met alle gevolgen van dien. Afgevaardigden van de buitenlandse studenten kunnen de gesprekken die beslissen over hun eigen toekomst niet meer volgen en men treedt hun recht om gehoord te worden met de voeten. Een nieuwe vorm van studenteninspraak?

Nochtans loopt de KU Leuven hoog op met haar gastvrij en internationaal karakter. Als ze in contact komt met buitenlanders, is ze altijd bereid — behalve in dit geval — een van de wereldtalen te gebruiken. Na de officiële splitsing in een Vlaamse en Waalse universiteit wilde de KU Leuven immers niet als "provinciaal" bestempeld worden. "Dit was enkel realiseerbaar door haar de nodige internationale uitstraling te geven. Meteen werd het initiatief genomen tot de uitwerking van een aantal internationale programma's die de wereldtaal van het ogenblik, het Engels, als voertaal zouden gebruiken", zo staat in de Akademische Tijdingen van december 1991.

De KU Leuven organiseert dan ook in dit kader een dertigtal 'International Study Programs', die hoofdzakelijk gericht zijn op postgraduaatstudenten uit de Derde Wereld. Europeanen komen immers hoofdzakelijk via de Erasmus- en Tempusprojecten naar Leuven. Het overgrote deel van de studenten

— om niet te zeggen allemaal — die in Isol vertegenwoordigd zijn of behoefte hebben aan een organisatie als Isol, zijn zodoende voor deze Engelstalige programma's naar Leuven gekomen. Het is dus kontradictorisch en ronduit grof van de universiteit wanneer ze eist dat deze studenten voldoende Nederlands spreken om in zulke belangrijke discussies als deze over Isol te kunnen participeren.

Het zou inderdaad bevorderlijk zijn voor de integratie van de buitenlandse studenten dat ze Nederlands kennen, maar het gaat hier niet om een *conditio sine qua non*. Bovendien is het praktisch onmogelijk voor hen om Nederlandse lessen te volgen naast hun normaal studieprogramma, gezien de korte duur en de zware studiedruk eigen aan deze internationale programma's. De KU Leuven zou dan ook meer inspanningen moeten leveren om hieraan te verhelpen. Aangezien het aanbod van cursussen Nederlands vooralsnog ontoereikend is, kan men moeilijk eisen dat de buitenlandse studenten vlot Nederlands spreken.

Vermeldenswaard is ook dat de International Contact Club en het Solidarity Center, twee organisaties van de KU Leuven die een gelijkwaardig doel hebben als Isol — namelijk sociale en culturele begeleiding van buitenlanders — beide het Engels als voertaal gebruiken. Dat de weigering om Engels te spreken tijdens de vergaderingen bij de studenten achterdocht wekt, hoeft dan ook niet te verwonderen. (ec)

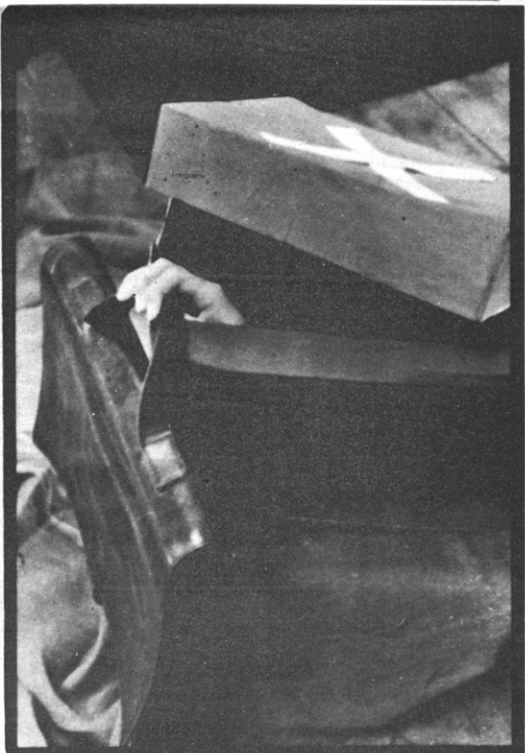
Privacy

vervolg van pag. 1

zonder probleem adressen van studenten doorgaf aan kringen en studentenverenigingen en er ook verkocht aan ondernemingen die een direct-mailcampagne wilden organiseren. Voor het verkopen had de unief wel voor zichzelf een gedragskode uitgewerkt, waardoor het bijvoorbeeld onmogelijk was om adressen door te spelen aan mensen die met hun mailing precies een bepaald produkt wilden verkopen. Volgens Jos Dumortier zal de verkoop van adressen voor commerciële doeleinden nu sowieso onmogelijk worden, vermits die niet valt binnen de finaliteit waarvoor de gegevens oorspronkelijk verzameld werden. Kringen en studentenverenigingen zouden wel nog adressen kunnen krijgen. Hun doeleinden stroken immers wél met die finaliteit. Het tental kringen dat we contacteerden bevestigde inderdaad dat ze dit jaar nog steeds zonder problemen adressen krijgen van de KUL.

Een geval apart vormen de gegevens van vreemde studenten. Tot hier toe werden die regelmatig opgevraagd door de Vreemdelingenpolitie, die zo onder andere te weten wilde komen of een vreemdeling al dan niet toegelaten of ingeschreven was aan de unief. Dat zou nu volgens de finaliteitsregel onmogelijk worden. Ook de Vreemdelingenpolitie moet zich immers onderwerpen aan de nieuwe wet — in tegenstelling tot de Inlichtingendienst van het leger en de Staatsveiligheid. Jos Dumortier vindt in elk geval dat nog langer ingaan op dergelijke vragen van de Vreemdelingenpolitie "volgens mij in strijd is met de filosofie van de wet."

De privacy-wet bepaalt niet rechtstreeks hoe lang gegevens maximaal mogen bewaard worden maar veronderstelt dat de toegestane duur opgenomen is in de definitie van de finaliteit. In de voorlopige definitie van de KU Leuven is dit niet het geval. Gegevens worden aan onze unief dan ook zeer lang bewaard. Men kan zich

Dag Tine!

(foto Frank Viaene)

trouwens afvragen of er ooit wel iets geschrapt wordt. Persoonsgegevens van oud-studenten van de laatste dertig jaar staan nog steeds geregistreerd, inclusief eksamenresultaten — voor het geval iemand ooit zijn diploma zou verliezen. Een deel van de gegevens die door de student worden verstrekt tijdens zijn studietijd worden na verloop van tijd irrelevant

en gewoon fout. Daarom doen ook oud-studenten er misschien goed aan eens gebruik te maken van hun inzage- en correctierecht.

Pieter De Gryse
Wie van zijn inzagerecht gebruik wil maken, schrijft een brief naar de KU Leuven, Naamsestraat 22. Voeg een kopie van je identiteitskaart bij om je identiteit te bevestigen.

Werving

Wij weten dat het trieste dagen zijn. Wij weten het, de bladeren kleuren zachtrood en goud, de lucht is dijzig en hangt stil en zwaar over beken en rivieren, de mensen hullen zich in dichte wollen kleren, verbergen zich onder hun mutsen en lopen zwijgzaam over de lege straten als schimmen op zoek naar hun laatste geluk — wij weten het. Maar wij laten ons daardoor niet bedroeven. Nog altijd zetten wij onze deuren — ondanks de kille kou — wagenwijd open voor kartoënisten, schrijvers, dtp'ers en al wie ons hart kan verwarmen. U weet het. Wij weten het ook.
VETO, 's Meierstraat 5.

Migrantenmeisjes en hun ervaringen

Samen staan wij sterk

Zowel Los Buenos als Genoeg willen de aandacht vestigen op de stem van de migranten in het migrantendebat. Tijdens het praatkafé dat zij donderdagavond organiseren, wordt in dit kader een boekje voorgesteld waarin migrantenmeisjes hun ideeën en ervaringen gebundeld hebben over onder andere relaties, familie en toekomst. Over de inhoud en het totstandkomen van dit boekje spraken we met enkele meisjes van 'Meisjeswerking 't Zuid' in Antwerpen.

De meisjeswerking is een multicultureel project dat vooral Turkse, Marokkaanse en Belgische meisjes aantrekt. Men houdt zich bezig met naschoolse begeleiding maar eveneens met ontspannende en vormende activiteiten. Lief Vogels is er als begeleidster werkzaam. Kudret Sahin, Turkse, en Ami Dilubenzi, Belgische van Afrikaanse afkomst, brengen er veel van hun tijd door.

Lief: «In de pers komen vooral de migrantenjongens aan bod, en dan hoofdzakelijk in negatieve zin: daar waar ze te maken hebben met criminaliteit. Migrantemeisjes komen ook wel eens in het nieuws maar dan krijgt men stevast de stereotiepe voorgeschiedte. Eigenlijk wilden we dus gewoon eens andere geluiden laten horen. Meisjes hebben veel dezelfde gevoelens, ook al zijn er bijvoorbeeld culturele verschillen.»

Veto: *«Hebben migrantenmeisjes het volgens jullie moeilijker dan jongens, is hun situatie in België complexer?»*

Kudret: «De moeilijkheden liggen op een ander vlak volgens mij. Jongens komen veel meer naar buiten in de maatschappij en zij hebben het erg

moelijk om zich er te doen aanvaarden met hun huidskleur. Maar meisjes hebben het erg moeilijk om zich te uiten, om te laten horen wat ze te zeggen hebben.»

Veto: *«Meisjes lijken wel minder last te hebben van racisme dan jongens.»*

Kudret: «Dat is eveneens omdat de jongens veel meer naar buiten komen. Turkse jongens zie je bovendien veel vaker in een grote groep dan Belgische jongens. Dat is ook cultureel bepaald: in Turkije lopen jongeren minder in kleine groepjes rond, meer in grote groepen. Maar veel mensen ervaren dat hier als bedreigend.»

Lief: «Meisjes worden dan misschien minder rechtstreeks met racistische uitingen geconfronteerd, maar als je bijvoorbeeld onze bundel leest dan merk je dat in alles wat zij zeggen dat gevoel van minderwaardigheid sterk meespeelt. Het zit eigenlijk heel diep.»

Kudret: «Meisjes worden volgens mij ook dubbel gediscrimineerd: omdat het meisjes zijn en omdat ze migranten zijn.»

Veto: *«Uit jullie bundel komen de relatie-*

problemen tussen jongens en meisjes sterk tot uiting. Migrantemeisjes willen liever niet trouwen met een Belgische jongen omwille van de problemen die de familie hierover maakt, maar een huwelijk met een migrantenjongen zien ze ook niet echt zitten.»

Kudret: «Contacten leggen met Belgische jongens is heel moeilijk en de meisjes staan er ook niet echt voor open.»

Ami: «Voor al hun families niet, denk ik.»

Kudret: «Ja, in veel gevallen zou dat een complete breuk met hun ouders betekenen en dat vinden ze veel te drastisch. Veel Marokkaanse jongens komen ze hier evenmin tegen. Die jongens gaan uit en zij mogen dat vaak niet. Hun ouders willen ook niet dat ze met migrantenjongens trouwen. De migrantenjongens hier zijn sterk gericht op het uitgaan. Ze gaan vaak naar diskoteken, drinken, gebruiken soms drugs. Ze bevinden zich in de lagere klassen. Ze hebben geen diploma, geen redelijk inkomen. Voor die ouders zijn ze op het slechte pad. Ze zien een jongen die nog in Marokko of Turkije woont veel meer als een geschikte huwelijkskandidaat. Van hem zijn ze zeker dat hij nog echt Turks of Marokkaans is.»

Lief: «Nochtans vergissen ze zich daarin want de samenleving in hun thuisland is ondertussen ook al sterk geëvolueerd.»

Kudret: «Ja, de jongeren in Turkije zijn bijvoorbeeld veel vrijer dan de Turkse jongeren in België. Ze zijn op verschillende vlakken ook meer naar het Westen georiënteerd dan de Turkse gemeenschap in België. Terwijl er

IMEXCOM

TECHNOLOGY LEUVEN

Your Computer Specialist van Leuven

De beste prijzen in town!

Burgemeesterstraat, 3 3000 - Leuven
Tel : 016-22.32.82 - Fax : 016-22.04.85

hier heel wat problemen gemaakt worden als een Turks meisje naar de film of naar een concert wil, is dat in Turkije doordraaibaar. Natuurlijk heb ik het dan wel over het leven in de grote steden. De ouders begrijpen niet dat de mentaliteit in Turkije intussen zo veranderd is. De opvoeding die ze aan hun dochter geven is nog de opvoeding die ze zelf gekregen hebben.»

Lief: «Ze houden daar zo sterk aan vast omdat alles hier zo vreemd is en ze anders geen enkel houvast, geen enkele zekerheid meer hebben. In die zin staan zij ook wantrouwig tegenover de Belgische cultuur, met als de Belgen andersom.»

Ami: «Maar dat is een vorm van wantrouwen en konflikt dat tussen allerlei groepen bestaat, ook tussen Belgen zelf bijvoorbeeld.»

Dingen

Veto: *«Men zegt dat de tweede-generatiemigranten zich niet thuisvoelen in België, maar ook niet in hun land van herkomst.»*

Kudret: «De meeste meisjes die ik ken, willen wel terug naar Turkije. Ze voelen zich vooral niet thuis in de Turkse gemeenschap in België. Ze denken

dat ze zich in Turkije meer thuis kunnen voelen. Ook voorkomen ze zo dat een man met hen trouwt louter om een verblijfsvergunning te krijgen. Want dat is naast de problemen met Belgische jongens en migrantenjongens waar we het al over hadden, een derde moeilijkheid. Er zijn hier voor die meisjes op relationeel vlak dus haast geen alternatieven. Ik heb het dan wel over meisjes. De jongens willen vaker hier blijven.»

Lief: «Omdat de jongens in België meer vrijheid krijgen en de meisjes in Turkije.»

Kudret: «Natuurlijk is dat allemaal erg relatief. Het hangt er vanaf waar ze in Turkije terechtkomen en hoe hun situatie hier in België is. Vaak zien ze ook een aantal dingen over het hoofd. Ze zullen zich daar ook op nieuwe moeten integreren.»

Veto: *«Op het eerste gezicht — zo blijkt ook uit de bundel — zijn er heel veel konflikt tussen migrantenjongeren en hun ouders. Als men dan in de bundel Belgische meisjes aan het woord laat, blijkt hun relatie met hun ouders eigenlijk niet zo verschillend.»*

Kudret: «Uiteindelijk is dat voor een groot deel een generatiekonflikt. Alleen komt er bij de migranten een cultureel konflikt bij, en er is het probleem dat in de Turkse gemeenschap hier de ouders hun kinderen nog eens extra willen beschermen.»

Veto: *«De school kan hier ook een probleem zijn. Vaak vinden de ouders een opleiding voor hun dochter toch niet zo belangrijk?»*

Kudret: «In de Turkse gemeenschap wordt daar stilaan toch wel meer belang aan gehecht. Voor de meisjes is het behalen van een diploma ook de belangrijkste manier om zich te integreren, belangrijker dan voor jongens.»

Huiswerk

Lief: «Natuurlijk blijven er ouders die de toekomst van hun dochter niet zien in het buitenshuis werken, waardoor hun kinderen eerder in de beroepsrichtingen terechtkomen. Maar dit heeft ook nog andere oorzaken. De ouders hebben het vaak niet breed zodat ze van hun kinderen hulp verwachten, of er is het taalprobleem, het feit dat de ouders niet kunnen helpen bij het huiswerk van hun kinderen. Het gaat eigenlijk om een probleem dat eveneens bij de lagere klassen in België nog bestaat.»

Kudret: «Ik heb het gevoel dat de inbreng van de leerkrachten hier heel belangrijk is. De migrantenmeisjes moeten vaak extra gemotiveerd worden. Men moet ook niet direct konkluderen dat ze dom zijn, maar ze nog een tweede kans geven.»

«Ook vind ik dat onderwijs niet in de eerste plaats 'integratie' tot doel moet hebben. Het gaat erom de jongeren persoonlijkheid mee te geven zodat zij zichzelf automatisch in de samenleving kunnen integreren. En dat geldt eveneens voor de Belgische jongeren.»

Karen De Poolter

De bundel 'op het tweede gezicht' wordt donderdag voorgesteld om 20.30 u in het projecthuis van Genoeg, tijdens het praatkafé 'Zwart over wit'.

Fiets

Wie bij de inschrijvingen een fietsplaatje heeft gekocht en de registratieformulieren nog in zijn bezit heeft, wordt verzocht het roze formulier zo vlug mogelijk terug te bezorgen op de dienst voor Studentenvoorzieningen in het Van Dalecollege, Naamsestraat 80, ten aanzien van 'Fiets terug'.

Projecthuis Los Buenos van start

Ons engagement is nog niet tevergeefs

Het enthousiasme om nieuwe jongeren-vzw's op poten te zetten kent de laatste tijd duidelijk een verwikkende heropleving. Niet minder dan vier organisaties of projecten komen deze maanden van de grond of breiden uit. Veto bracht al een bezoekje aan de Clockwork en aan Panache C. Deze keer is het de beurt aan Los Buenos in de Parkstraat, dat ter gelegenheid van zijn opening een hele feestweek in elkaar steekt samen met het projecthuis van Genoeg.

Het idee voor Los Buenos ontstond toen een aantal mensen ervan overtuigd raakten dat er nog wel genoeg engagement leeft onder de studenten in Leuven, maar dat velen meestal niet goed weten waar ze daarmee terecht kunnen. Bij veel bestaande organisaties zou de drempel dikwijls nog hoog liggen. De bedoeling van het initiatief is dan ook expliciet om dit potentiële engagement te ondersteunen en die mensen de kans te bieden om zich vrijblijvend en actief in te zetten voor een sociaal doel.

Met die bedoeling staan ze echter niet alleen in Leuven. Een heel pak andere verenigingen streeft al lange tijd dezelfde objectieven na, elk met hun grote en kleine successen en hun ervaringen. Nochtans wilden de initiatiefnemers zich niet bij een van aansluiten. Zij zijn immers van oordeel dat nogal wat van die organisaties zich vastgepind hebben op hun eigen projecten en mekaar soms zelfs bekonnkeren. Om die verstarung te doorbreken koos men er bij Los Buenos voor om terug te keren naar de gedachte van werkgroepen zonder hiërarchische overkoepeling, met andere woorden naar het ideaal van de volledig naar beneden toe doorgetrokken basisdemokratie. Een belangrijke rol wordt daarbij dan toebedeeld aan opbouwwerk waarbij alle ideeën uit de basis komen.

Anderzijds realiseert men zich bij Los Buenos ook heel goed dat versnippering in talloze kleine sociaal gerichte bewegingen alleen maar nefast kan zijn. Als er al geen overkoepeling is, dan is koördinatie en samenwerking met anderen toch onontbeerlijk. Daarom heeft men vanuit Los Buenos direct kontakten gelegd met andere organisaties, zoals bijvoorbeeld Tint (Trefpunt Integratie), dat veel ervaring heeft met migrantenproblematiek, en met Icel (International

de tweede pijler. Zo wordt er plaats vrijgemaakt voor een tentoonstellingsruimte in samenwerking met Art Forum. Jonge kunstenaars zouden er de mogelijkheid krijgen sociaal geïnspireerd werk naar voren te brengen. Naar aanleiding daarvan zou men de discussie kunnen lanceren wat geëngedeerde kunst eigenlijk inhoudt.

Maar het kafte dient ook om simpelweg geld in het laatje te brengen. De verschillende vormingsactiviteiten die op stapel staan moeten ook gefinancierd worden. In verband hiermee bestaan er plannen om de fakbar van readaptatiewetenschappen en van de sociale hogeschool van Heverlee in het kafte onder te brengen.

En ander idee is dan weer het kinderdatelier. Men wil zorgen voor de opvang van lagere-schoolkinderen op woensdagnamiddag en hierbij een alternatief bieden voor kinderdagverblijven. De kinderen zouden echt zelf aan bod moeten komen en eventueel — voor zover de kinderen dat zelf stimuleren — zou er dan gedacht kunnen worden aan 'maatschappelijke vorming'. Hiervoor wordt er wel een beroep gedaan op deskundige begeleiders.

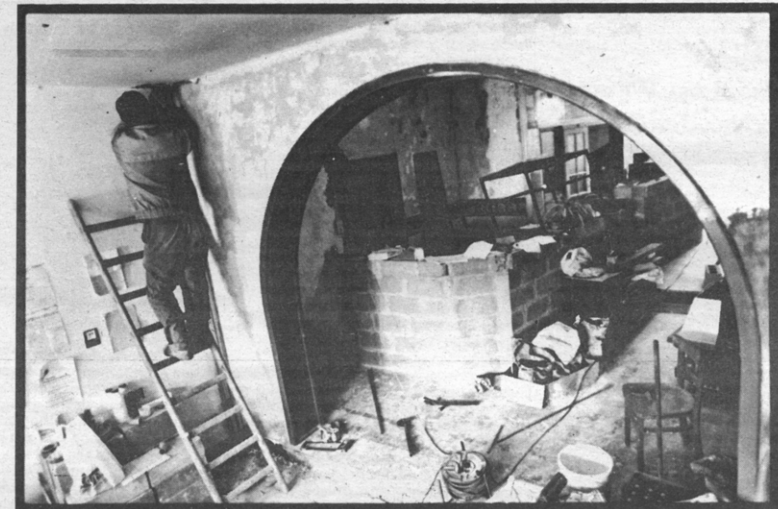
Versnipperd

Ten derde wil men het huis uitbouwen als een opvangcentrum voor kandidaat-vluchtelingen. Mensen die op de vlucht zijn voor oorlog of

honger in hun land en asiel komen aanvragen in België, krijgen namelijk eerst een hele stapel papierwerk in hun handen gestopt en worden verder aan hun lot overgelaten. Meestal hebben zij geen enkel adres, geen geld en kunnen nog niet onmiddellijk steun krijgen van het OCMW. Die mensen zouden dan voorlopig onderdak kunnen vinden bij Los Buenos, waar men vervolgens samen met andere organisaties — zoals Tint — kan zoeken naar een meer definitieve oplossing. In elk geval worden daarvoor in Los Buenos zes kamers klaargemaakt in samenwerking met Icel, naast nog eens twee kleinere crisiskamers. Daarenboven wil men ook de mensen die de kamers zullen innemen verder bijstaan en helpen in de ingewikkelde juridische procedures waarin zij verzeild kunnen raken.

Belangrijk bij de hele werking is het principe dat alles zo open mogelijk moet blijven. Bij Los Buenos heeft men daarom dan ook gezinszins de intentie om een eigen visie door te duwen of te verkondigen. In hoeverre men dit zal kunnen volhouden zal voor een groot deel afhangen van de mensen van Los Buenos zelf, maar ook van de respons en de inbreng die men zal krijgen van alle medewerkers en vrijwilligers. Dit is dan ook het vierde aspect waar men bij Los Buenos de nadruk op legt. Uiteindelijk zijn het immers de mensen zelf die het zullen moeten maken.

Serge Franchoo

Pleasant kafee, vooral het geluid van de boren en al die gaatjes in de muur

De meer dan ultieme nabespreking Koel, koeler, te koel

Het is weeral twee jaar wachten op de volgende editie van Klapstuk. Vorige week zaterdag werd met een fuif Klapstuk '93 afgesloten. Op verschillende punten was het festival ongetwijfeld een succes, een bezettingsgraad van 92 procent bijvoorbeeld is enorm. Enkele punten zijn echter aan een grondige evaluatie toe. Wat was er van de dans op Klapstuk '93?

Programator Bruno Verbergt stelde bij het begin van het festival dat de konsolidering van Klapstuk, nu immers algemeen aanzien als een van de meest interessante Europese dansforums, niet mocht leiden tot een artistieke indommeling. Klapstuk legde de nadruk dan ook op de productie-opdrachten die aan choreografen werden gegeven. Dat is zeker een artistiek interessanter maar ook een meer onzekere beleidsoptie. Opdrachten worden natuurlijk gegeven aan kunstenaars

waar de festivalleiding in geloof, maar het is en blijft uiteindelijk een sprong in het duister. Op deze, nochtans artistiek weer hoogstaande editie, leidde dat tot een betrekkelijk klein aantal voorstellingen waar de toeschouwers echt warm voor konden lopen. Een deftig festival, zowaar.

Lach

De enige eigen (ko-)productie die echt kon verrassen, was die van de

hier nog onbekende Canadese choreografe Lynda Gaudreau. De beklemmende fijnzinnigheid en integriteit van haar 'Creation (1993)' verdient een Europese doorbraak. De meeste andere producties vielen in de categorie 'interessant' onder te brengen, maar waren dan ook niet meer dan dat. Wat bijvoorbeeld Meg Stuart in 'No Longer Readymade' deed, viel niet tegen maar kon tegelijk niet echt beklijven. Hetzelfde bij 'Mamma's Boys' van David Hernandez en Bert van Gorp, hoogst amusant maar vormelijk weer iets te gratuit. De voorstellingen van Olga de Soto en Dennis O'Connor waren echte tegenvallers.

Voor de voorstellingen op 'grotere schaal' in de stadsschouwburg en in zaal Minnepoort, die geen van alle Klapstukproducties waren, vormde Alain Platel's 'Bonjour Madame, comment allez-vous...' een uitstekende opener. De traditionele dansvormen van El Farruco en Nahid Siddiqui trokken de hedendaagse dans kwalitatief open. Ronduit verpletterend echter was afsluiter Jan Fabre, die de gehele internationale dansscene verschrompelde tot een zielig hoopje ellende wanneer je ze vergeleek met zijn 'Da un'altra faccia del tempo'. Fabre kon je natuurlijk bezwaarlijk een revelatie noemen. Maar met wie zijn vorige 'Silent screams, difficult dreams' slaapverwekkend vond en daarom weigerde naar het derde deel van Fabres danstrilogie te komen, mag nu gelachen worden. En hoe.

Lynda Gaudreau, door sommigen van onze redacteuren zeer gesmaakt (foto Dieter Telemans)

KLOAKA, CORNEL EN THE EXCESSIVES BESTE PRUIMEN

Het — moet niet altijd buitenlands kabaal zijn. Dat er ook in België aardig wat 'gitaargeramd' wordt, willen enkele nog tamelijk verse bands in jeugdhuis Sojo aantonen. Tamelijk vers is meestal ook tamelijk onbemand. Hieruit volgt dan weer dat de namen Kloaka, Cornel en — in mindere mate — The Excessives bij de meesten wellicht niet echt het glorieus spel doen rinkelen. Het kan niet iedere dag Pukkelpop zijn.

Verre voorouder van Kloaka is de Belgische punklegende Zyklome A, waar drummer Bie ooit nog bij speelde. Na het uiteenvallen van die groep volgde het hoofdstuk Eardamage. Hierin vinden we al Kloaka-gitarist Dirk Ceustermans terug. Ook aan Oorschode komt een eind en met de hulp van Triptych-bassist Erwin Reyners is de tijd rijp voor Kloaka. Een zanger vinden blijkt niet altijd even makkelijk, maar enige kruisbestuiving kan nooit kwaad. Aanstaaende donderdag neemt Cornel-zanger-gitarist Niko Lainé dan ook de zang — en een tweede gitaar — voor zijn rekening.

Kloaka heeft een serieuze kwak moed bij de hardcore-traditie gehaald. Dat hoeft geen bezwaar te zijn. Het leuke aan dat snelle broertje van de punk is dat het, indien in goede gezondheid, een tomeloze brok energie is. En Kloaka is de slechtste nog niet. Spijtig genoeg stond op de repetitie-opnames die wij ontvingen geen zang. Zeg nu niet dat 'Kut met pruimen' een instrumentaal nummer is.

Cornel kwam een jaar geleden al in Veto aan bod. Toen verzorgden de heren namelijk het voorprogramma van het Californische Neurosis. Alleen heette de groep in die tijd nog Corn. Ondertussen trad de band — die naast voornoemde Lainé bestaat uit gitarist Thomas De Mot, bassist Mathieu Meul en drummer Bruno Tersago — ook als voorprogramma van Cell in de Brusselse VK op. Een bescheiden platendebutu maakten zij

op een single bij het tijdschrift Gonzo Circus.

De muziek van Cornel is een stuk minder rechttoe-rechtaan. Als invloeden worden door hen zelf groepen als Bitch Magnet of The Jesus Lizard aangehaald. Belangrijk element is in elk geval ook bij hen een moddervet gitaargeluid. Verschil met Kloaka is echter dat hier niet voortdurend de geluidsmuur dient doorbroken te worden. De nummers van de heren zijn nu eens nerveus en gejaagd, dan weer donker en melancholisch. Gevoel en ballen.

Tenslotte zijn er nog The Excessives, die al aardig wat plaatwerk mochten inblikken. Zo brachten zij al twee albums uit: 'Wild Waves' (1989) en 'Disco Colorado' (1991). Momenteel bestaan The Excessives uit zanger Johan Van Roy, gitarist Jo Valkerjick, bassist Herman Hulsen en drummer Sven Coeck. Het enige plaatwerk dat wij konden bemachtigen is de recente mini-cd 'Snaps, Crackles en Pops'. Daarop wordt aangebond dat zij van de drie groepen duidelijk de enige is met hipotenteel. Cornel en Kloaka zal je op Studio Brussel hooguit bij Update horen. The Excessives maken veel klassieker, melodieuze pop-songs.

Toch hoeft dat niet te betekenen dat de amusementswaarde daardoor lager ligt. Integendeel zelfs. De groep blijkt niet van een meer dan gezonde dosis prettig-gestoordheid gespeend. Volgens Rifraf worden hun "spektakulaire optredens gekleurd met gekke kledij, een petje met borsten, een bril met opgekleefde ogen, voetballen en tekenfilmprojecties." Om nog maar te zwijgen van hun seksimago. The Excessives treden op 17 november ook nog op in de Jabuka te Zagreb in Kroatië. (kj)

Kloaka, Cornel en The Excessives, donderdag 4 november in jeugdhuis Sojo, 1 Meilaan (vlak achter het station) in Kessel-Lo, 150/200 frank.

Kort

Dat de nadruk, over de hele lijn gezien, lag op de creaties van relatief jonge kunstenaars, is iets dat alleen maar kan toegejuicht worden. Koreografen als Platel en Fabre waren prominent aanwezig maar droegen het festival niet. De kleintoon lag ook dit keer weer op de 19.15-voorstellingen, een reeks die vooral bestond uit eigen producties die in duur beperkt zijn. De formule had op het vorige festival zijn intrinsieke waarde al bewezen. Ook nu waren er mooie dingen te zien, zoals het duo van Mal Pelo. Maar de 19.15 lijkt op sommige punten toch aan een smeerbeurt toe. Maximaal een half uur bijvoorbeeld lijkt voor de meeste choreografen te kort om hun voorstellingen tot iets boeiends te kunnen ontwikkelen.

Ook dit jaar bleef Klapstuk kampen met een duidelijk infrastructuurprobleem. Wie al een kaartje kon bemachtigen, moest zich tevreden stellen — en dit vooral voor de vertoningen van de meer bekende namen — met een minimaal zijde zonder rugleuning, wat een benauwd gevoel al snel in de hand werkte. De stadsschouwburg en de Minnepoort waren in dit opzicht de enige zalen waar zittend zonder lichamelijke molestatie mogelijk was. Maar voor de stadsschouwburg kwam er dan weer het abnormale zicht op het podium bij op minstens de helft van de plaatsen. Men kan maar hopen dat de aangekondigde renovatie er grondig gaat gebeuren.

De te kleine zaalkapaciteit werd echter al verschillende malen, onder andere in het editoriaal van het Stuc-boekje, aangehaald door de Stuc-staf zelf. Blijkbaar wordt daar echter weinig gehoor aan gegeven door het stadsbestuur en de universitaire overheid. Niettemin wordt het nu wel tijd om deze problematiek in het kader van de herstructureringsdiscussie binnen het Stuc op een degelijke manier aan te pakken.

Kwa praktische organisatie is er tijdens dit Klapstukfestival weinig misgelopen. De personeelsploeg, en vooral al de technische ploeg, was immers sterk uitgebreid onder andere met een entoesiaste groep vrijwilligers — waarvan overigens wel een paar enkelingen met vijf gram verantwoordelijkheid zich ten toe artistieke allures aanmaten. Iedereen had niettemin een precieze taakomschrijving zodat inefficiënte overlappingsen vermeden werden.

Lichaam

Ook de ticketverkoop verliep vlot. Jammer hierbij was wel dat de studenten die tijdens het festival pas kaartjes reserveerden, er enkel nog konden bemachtigen voor de minder bekende namen. Niet dat ze daardoor perse bedrogen uitkwamen — voor de voorstelling van Lynda Gaudreau zijn er nog tot op het laatste moment kaarten over geweest — maar het geeft aan hoe weinig er op bepaalde punten, zoals de ticketverkoop, rekening wordt gehouden met de studenten. Klapstuk mag dan een vzw zijn die niet onder Loko valt, het zijn toch net de studenten die in belangrijke

mate hebben bijgedragen tot de groei van het festival. Misschien kan er bij de volgende editie een procentueel aantal kaarten voorbehouden worden voor studenten. De verschuiving van een studentenpubliek naar de beau-monde van de gesubsidieerde danscultuur ging ten koste van de sfeer. Van leuk naar deftig. Van Veto naar Ectarea.

Boot

De randactiviteiten zoals de bibliotheek, de gespreksronde en de eindfuif, lagen alle in dezelfde lijn als bij de vorige editie. Ze verrasten dan ook weinig, de bibliotheek kan zelfs een flop genoemd worden. Klapstuk '95 zou hier dan ook vernieuwing in mogen brengen. De danspublicaties, duur maar interessant (interessant maar duur) kunnen daarbij exemplarisch zijn. Bovendien slaagde de verdelde randanimatie er niet in de forumgedachte over te brengen. Enkel het besloten seminarie, waarbij studenten uit de boot bleken te vallen wegens non-professionaliteit en dat gegeven werd door docent Rudi Laermans, ging dieper in op de taal van het lichaam. De vraag die als leidraad voor Klapstuk 1993 bovenaan de inleiding van het Klapstukboekje prijkte, "Wat zegt het lichaam wanneer we in een tijd leven waarin we eigenlijk vooral het woord willen nemen", bleef dan ook onbeantwoord.

Petra Berten
Jeroen Overstijns

Gezelligheid troef

Samen met Genoeq — tegenwoordig zijn er projecthuizen bij de vleet in Leuven — organiseert Los Buenos deze week een 'feestweek' met de bedoeling om hun projecten bij het grote publiek bekend te maken. Genoeq noemt zichzelf een "autonoom groen jongeren-netwerk" dat streeft naar een "mens- en milieuvriendelijke maatschappij, waarbij de autonomie van de mens centraal staat."

De grondbeginselen van Genoeq zijn min of meer dezelfde als die van Los Buenos maar beide hebben een iets andere concrete uitwerking. Zo staat bij Genoeq de vorming minder centraal. Het projecthuis wil in ieder geval erg praktisch te werk gaan, door allerlei faciliteiten op een goedkope, alternatieve manier aan te bieden. Dat zijn onder andere een infoteek, een vergaderzaal, een volkskeuken en een voedselcollectie. De beide projecthuizen zullen zich nog moeten bewijzen, kennismaken met al hun projecten kan in ieder geval de hele week.

Dinsdag

Opening

20.00 u Opening kafee Los Buenos en Genoeq, gratis vat. Voorstelling van beide projecthuizen en optredens.

Woensdag

Aktiedag van Los Buenos en Genoeq

19.00 u Evaluatie van de actie. Initiatie in het aktie-

voeren, basisdemocratie en consensusbesluitvorming, in de vergaderzaal van het projecthuis van Genoeq.

21.00 u Optredens van onder andere Dan (gitaarspel).

Donderdag

Multiculturele dag

18.00 u Multiculturele volkskeuken voor iedereen met onder andere Marokkaanse en Koerdische gerechten.

19.30 u Fakkeltocht voor een gastrijv beleid en tegen de uitwijzing van de vluchtelingen Hossain, Elvira en hun kinderen.

20.30 u Praatkafeé 'Zwart over Wit' met migranten en politieke vluchtelingen, hun visie op de Vlaamse samenleving en de Vlamingen. Met medewerking van het Meisjescentrum 't Zuid, jeugdhuis Rzoeeie en de Veronruste Juristen.

22.00 u Multiculturele fuif (rai, reggae, grunge, rap, wereldmuziek) met optreden, in Ons Huis.

Vrijdag

Straatfeest

14.00 u Groot straatfeest in de Vlamingenstraat met kindersanimatie, rommelmarkt, vuurspuwers, straatmuzikanten, kraampjes en infostands. Voorstelling van de diverse projecten van beide projecthuizen.

18.00 u Bevrijdingsfilms rond ecologische en sociale problematiek. Aansluitend jongerendiskussie, in projecthuis Genoeq.

21.00 u Lukas, Nederlands kabaret.

Johannes weet het beter

Dit jaar pakte Klapstuk opnieuw — na de reeks 'Mark en Vesna' op Klapstuk 1991 — uit met een gespreksronde met de verschillende choreografen. Die vond meestal plaats de dag na de eerste vertoning. Dit jaar werden de konvatasies gemiddeld door Johannes Odenthal. De gesprekken gingen door in de Klapstukkeuken en bijgevoel vaak onder de geur van verse uien. Odenthal is de hoofdredakteur van Tanz Aktuell, een van de leidinggevende Europese dansjournals, maar was als moderator een niet zo geslaagde keuze. Dit bleek niet alleen uit zijn gebrekkige beheersing van het Engels maar vooral uit de te theoretische vragen, verward geformuleerd, die bij momenten zowel voor de choreografen als voor het publiek onbegrijpbaar bleken. Op een vraag als "Uw dansstuk is zeer interessant en dit op twee verschillende niveaus, waarbij het lichaam als lichaam twee verschillende betekenis krijgt en ..." kun je natuurlijk alleen maar een lullig of geen antwoord verwachten.

De replieken van de choreografen, al dan niet vergezeld van hilarisch gelach, moesten dus het hele gewicht van deze gespreksronde dragen. Niet toevallig was de konvatsie met Mehmet Memo Sander en Meg Stuart een van de enige volgenswaardige. De choreografen toonden zich vaak ook niet bereid om dieper op hun werk in te gaan, maar dit was grotendeels te wijten aan de moderator die bleef volhouden in makke en verkeerde vragenstelling. Kritische vragen ontbraken en deden het hele gedoe wat zoutloos smaken. Jammer, want de formule op zich heeft wel iets te bieden voor wie even voorbij en vooral naast de dans wil denken. Gelukkig was er koffie.

(pb/fo)

HIV-integratiecentrum in Leuven "De zieke moet zijn waardigheid terugvinden"

België telt ongeveer 1422 aidspatiënten en zeker meer dan 7580 geregistreerde seropositieven. Ondanks dit groeiend aantal mensen dat met aids gekonfronteerd wordt, hangt er rond de ziekte nog steeds een uitgesproken taboesfeer. Het HIV-integratiecentrum Leuven wil dat taboe doorbreken door een open gemeenschap te vormen voor iedereen die op de een of andere manier met de aidsproblematiek te maken krijgt.

De dragers van het HIV-virus zelf beseften wel het best hoe groot het taboe rond aids is. Dat taboe uit zich in onbegrip, kwaadsprekerij en schijnheiligheid. "Ze hebben het zelf gezocht" blijft een veelgehoorde reactie. De drempel is dan ook erg hoog om als drager contact op te nemen met dienstverlenende instanties. Het taboe houdt ook onjuiste informatie rond de overdracht van aids in stand. "Ik ben geen homo, druggebruiker of hemofiliëpatiënt, dus ik loop geen risico" is een gedachte die nog teveel jongeren geruststelt.

Het HIV-integratiecentrum werd opgericht in het voorjaar van 1991. Bezielers achter de oprichting waren Paul Aerts en Frank Marivoet. Voor

deze twee geestelijken is het project een konkretisatie van hun kristelijke roeping. "Ondanks deze gelovige reflectie profileren we ons welbewust als een pluralistische vereniging, om op die manier geen extra afschrikking te creëren", aldus Frank Marivoet.

Het HIV-centrum legt de nadruk op wederzijdse integratie. Men streeft een mensgerichte aanpak van de problemen na. "De zieke moet zijn waardigheid terugvinden. Elke dag is een nieuwe dag en die trachten we zo kwalitatief mogelijk te maken voor de bezoekers", aldus nog Frank Marivoet. Het concept dat de initiatiefnemers na een kleine drie jaar verwezenlijkt hebben, heeft veel weg van een 'bondgenootschap', dat de verschil-

lende instellingen die zich met de aidsproblematiek bezighouden met elkaar in verbinding wil stellen.

De concrete werking van het aidscentrum valt uiteen in drie luiken. Allereerst is er de ontmoetingsdienst, waar men terecht kan met alle mogelijke vragen en problemen. De dienst heeft een doorverwijsfunctie naar andere bestaande therapeutische instellingen en hulpverleningscentra. Daarnaast heeft het integratiecentrum een eigen HIV-huis, waar momenteel zo'n vijftal aidsdraggers samenwonen. Enkele kamers staan ter beschikking van tijdelijke bewoners. Toch is er geen tijdslimiet zodat het vaak voorkomt dat bewoners blijven tot hun opname in die ziekenhuis noodzakelijk wordt. Tenslotte is er nog het Sint-Michielscentrum, waar de vrijdagavondontmoetingen plaatsvinden. Elke vrijdagavond kunnen vanaf negen uur geïnteresseerden samenkomen aan de Sint-Michielskerk in de Naamsstraat. Elke derde vrijdag van de maand wordt ook een activiteit georganiseerd, bijvoorbeeld een film of een voordracht. Zo werd laatst een infosessie georganiseerd over het onderwerp of homeopatie nuttig kan zijn voor een aidspatient.

Rijst

Het HIV-integratiecentrum werkt met een vijftigtal vrijwilligers, zonder officiële erkenning of subsidies. Ondanks het feit dat men enkel met giften moet rondkomen, kan begin '94 toch met een tweede huis begonnen worden.

Van meet af aan werden ook goeie contacten met de KU Leuven onderhouden. De bedoeling hiervan was om te vermijden dat men, zonder de steun van de unief, gestigmatiseerd zou worden. Ook voor onderzoek en logistieke steun wordt de universiteit wel eens aangesproken. Laatstjaars uit verschillende faculteiten kunnen er ook terecht voor hun stages. In de beheerraad van de vzw zetelen bovendien Jan Thoen en Werner Verbeke, twee akademici van de unief.

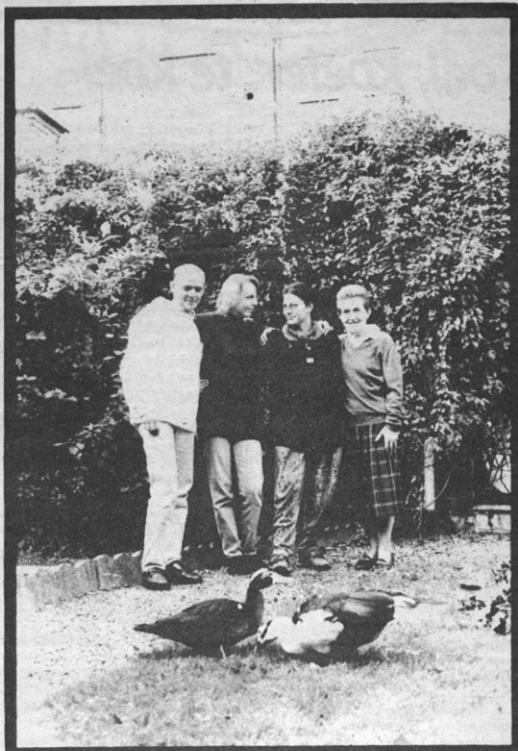
Deze sympathiebetuiging van de unief lijkt echter erg dubbelzinnig. De

Vera Vanberghe, Darragh Collins van Dry Ice Theatre Company biedt Othello aan in de workshop 'Shakespeare'. Zodoende moeten alle deelnemers wat van elkaar leren. De resultaten worden opgevoerd op zaterdagmiddag. Deze zijn wel enkel toegankelijk voor de deelnemers zelf.

Zoals gezegd is het thema van het festival verdraagzaamheid en een belangrijk aspect daarvan is verscheidenheid. Opnieuw Dirk De Lathauwer: "Zo hebben we niet alleen producties uit verschillende landen. Er zijn ook verschillende podiumkunsten te zien zoals dans, mime, elementen van het circus, spektakel, en vaak een gebruik van multimedialelief."

Blind

Dit is dan ook duidelijk merkbaar in de programmatie. Oris Teatro uit Spanje speelt 'Comedia sin titulo' van Federico Garcia Lorca waarin de schrijver een gevecht aangaat met zijn persoonlijke vrijheid in afwachting van de revolutie. Helsingør Ungdomsskole uit Denemarken speelt 'Le bal' naar een film van Ettore Scola. Het is het verhaal van het wachten op een verhaal zonder ook maar een woord uit te spreken. Interessant is hier dat De Bore uit Bierbeek haar stuk 'Zij komt' eveneens heeft gebaseerd op dezelfde film van Ettore Scola. Het is nu mogelijk om de vergelijking te maken tussen twee producties die totaal onafhankelijk van elkaar eenzelfde uitgangspunt hebben genomen. In Estetia uit Portugal speelt 'Did you miss me' dat zich afspeelt in 2092. Seksualiteit en elke vorm van lichamelijk contact zijn verboden. Troost wordt gevonden in de oude filmbeelden waarin de kus, het dansen en het oogcontact centraal staan. De multimediale benadering maakt het geheel nog boeiender. Dry Ice Theatre Company uit Ierland speelt het nauw aan het folk en mime ver-

Safe sex: fotootjes trekken

(foto Frank Vlaere)

medische dienst in het Van Dalekollage stelt zich op het eerste gezicht nochtans wel open voor de aidsproblematiek. "Studenten bezoeken ons vooral voor een babbel of voor een aidstest. Toch behandelen we ook enkele seropositieve studenten", volgens studententarts Degroote. Verder reikt het engagement van de KU Leuven echter niet. Inzake aidspreventie beperkt de unief zich ertoe zich aan te sluiten bij de al bestaande initiatieven. Vorig jaar werd opnieuw een aanvraag tot plaatsing van kondoomautomaten in de universiteitsgebouwen afgewezen. "Omdat in een stad als Leuven geen behoefte is aan een vernieuwing van het aanbod", zo heette het.

wante 'Oganagh'. U6-DT uit Spanje speelt en beweegt 'Bajo Noche'. De groep ziet dans als teatrale expressievorm.

Jonna brengt ook zelf haar producties. In 'Het huis van Bernarda Alba' van F.G. Lorca verwacht de moeder blinde gehoorzaamheid waartegen de dochters in opstand komen. In 'Over de muur' van James Saunders nemen de genummerde personages de muur als uitgangspunt voor studie en reflectie. 'Lief Boeleke' vervolgens toont de absurditeit van het leven en vertrekt daarvoor vanuit het nieuwe kind dat langzaam een eigen leefwereld opbouwt. Over wat er fout kan gaan tussen kinderen en volwassenen en over kindermishandeling handelt 'Mamaatje die zal krijgen'. Tenslotte valt 'Niet hoe, maar welke' als een samenbrengen van bizarre fragmenten, om het nog eens met de woorden van Dirk De Lathauwer te zeggen, "helemaal niet te beschrijven."

Johan Rooms
Alle voorstellingen zijn te zien in Auditorium Minnepoort, kaarten kosten 100/120 frank. Info: tel. 44.80.19.

De vraag rijst of men nog langer zijn kop in het zand kan steken. Met een aanzienlijk aantal jonge studenten, die ver weg van huis hun eerste seksuele experimenten ondernemen, zou een daadwerkelijke voorlichtingscampagne meer dan welkom zijn. Aan onze unief studeren blijkbaar nog steeds geen seropositieven, zo reneert men.

Bart Pinxten

Geïnteresseerden om in het HIV-integratiecentrum mee te werken als vrijwilliger kunnen steeds contact opnemen met Frank Marivoet, C. Meunierstraat 95.

Teaterhuis Jonna herdefinieert verdraagzaamheid Jongeren op de planken

Fabuleus '93 is het tweede jongerenteaterfestival van Teaterhuis Jonna. Gedurende de hele week zal de Minnepoortzaal twee maal per dag twee producties brengen. Jongeren tussen zestien en vorentwintig jaar uit binnen- en buitenland wisselen ervaringen uit en leiden elkaar op in workshops.

Teaterhuis Jonna ontstond zestien jaar geleden als de natuurbeweging 'Jongeren en Natuur'. Dit had er enerzijds mee te maken dat er effectief ook engagement aanwezig was en anderzijds dat het de enige manier was om subsidies te krijgen. Het project bestond uit een vorm van buurtwerk in Wilsela waarbij men de plaatselijke arbeiderskinderen zinvol wou bezighouden. De oprichter, John Gysenbergh, ging zelf workshops volgen in allerlei disciplines en trok regisseurs aan. De hele groep begon toen producties op te voeren in de dorpschool van Wilsela.

Koepel

Twee jaar geleden kwam er in Wilsela-Putkapelle een school vrij waar een theaterzaal en enkele repetitie-lokalen werden ingericht. Meteen steeg het ledenaantal van Jonna naar zo'n honderdtwintig jongeren. De tien dramadocenten die er nu werken proberen elk vanuit een eigen invalshoek hun groep te begeleiden tijdens de driejarige opleiding. In het eerste jaar is de opzet nog vrij bescheiden. Er wordt naar een productie van een kwartier toegewerkt. Het maken van een gezamenlijk project wordt wel belangrijker in de volgende jaren. Indien de groepen goed blijken te functioneren en indien ze dat willen, mogen ze in een vierde jaar verderwerken naar een Fabuleus-productie toe. Dit kan eventueel nog worden aangevuld met een vijfde jaar. Men probeert die groepen te steunen die goed met elkaar overweg kunnen. Van zodra ze op elkaar uitgekken raken, vertrekken ze dan naar andere theaterprojecten.

Zo kwam men twee jaar geleden aan een eerste Fabuleus. Teatergroepen uit Portugal, Tsjechoslowakije, Wallonië en Vlaanderen werden samengebracht in Leuven. Alhoewel het geheel een succes was, bleek dat er naar de toekomst toe toch enkele zaken anders aangepakt moesten worden. Het grote probleem toen was wellicht dat er teveel verwantschapslijnen lag bij te weinig mensen.

Dit jaar heeft men vooral gewerkt via de organisatie 'Jeugd voor Europa' van de Europese Gemeenschap, die

zorgde voor een groot deel van de subsidies. Via brieven naar overkoepelende organisaties kreeg men dertig reacties van specifieke teatergroepen. Daarbij stelde men wel een aantal eisen, zoals het voorkomen van het thema 'verdraagzaamheid' en het werken met jongeren. Verder mochten de producties geen specifiek talig karakter hebben. Er moest meer gebeuren op het podium dan het louter opzeggen van een tekst. Op basis van de opgestuurde foto's en commentaren en een aantal producties die men zelf had gezien, werd dan een selectie gemaakt.

Het is de bedoeling dat er elke dag twee producties worden gespeeld. In de namiddag twee met daartussen muziek en kans tot bespreking, 's avonds dezelfde twee maar in omgekeerde volgorde om het decor niet opnieuw te hoeven ombouwen. Volgens Dirk De Lathauwer, die bij Teaterhuis Jonna werkzaam is als pers- en publiciteitsverantwoordelijke, is het ook zinvol om telkens een Belgische en een buitenlandse productie naast elkaar te zetten omdat de meeste mensen anders alleen maar komen kijken naar de acteurs die ze al kennen. Hij vertelt: "Zo hadden we bij de vorige editie teveel last van inteel. Maar we hadden nog andere problemen. Zo was ook onze doelgroep fout. De vorige keer zorgden we in de namiddagen voor een kinderopvangdienst die animeerde en de kinderen schimkte. Dat was voor veel ouders het signaal om hun kinderen er massaal af te zetten en zo een dag een gratis oppas te hebben. Dit jaar is de doelgroep vijftien jaar en ouder. Toch proberen we te vermijden dat het producties worden voor volwassenen die graag kinderen zien spelen. Al te vaak zie je dan dat die jonge acteurs teveel gereïtiseerd worden. Hier gaat het echt om producties van jongeren voor jongeren."

Alle deelnemende acteurs kunnen op die dagen wanneer ze niet zelf moeten spelen, aan een workshop deelnemen. Zo wordt er gewerkt rond taal- en spraakverwarring in 'De toren van Babel', en rond cirkustechnieken, gedoceerd door Rika Toeymans van de cirkusschool in Brussel. Bulk-dansen kan men leren in de groep 'Oriëntaalse dans' onder leiding van

ZAAL CORSO

DIESTSESTRAAT 253
3000 LEUVEN

*Zaal, balkon (evt. afz.),
kleine zaal, podium,
backstage.*

TEL.: 016/22.20.90
FAX: 016/40.09.29

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 — 3000 Leuven
tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt — kleine maaltijden — dranken — pannekoeken enz.

Elke dag diverse (internationale) kranten en tijdschriften

Zoekertjes

• Wie heeft op de Klapstukfuis (23/10) mijn zwarte oliejas met veel zakken, ekstra-grote binnenzak, Schotse ruitvoering, bruinieren kraag, handige rits-sluiting en drukknoppen gevonden? Meld u, in ruil krijgt u mijn schogen. Kristof Stubbers p/a Micha, Vesalfuisstr. 1, tel. 29.17.53.

• Cirkus Tommie zegt: wij presenteren het Veto-weekend.

• Gestolen: zwarte fauqeursfiets met gele 'brandejaar'-sticker. Natura-beloening voor goede tip. Z.w. Kempie, Bl. Inkomststr. 55.

• Halsnoer verloren in de Dekenstraat. Grote beloning. Cynthia, Bl. Inkomststr. 38.

• Woensdag 3 november, eindelijk is het dan zover: de eerste boring van Bond Beter Fuiven. Kom en overtuig uzelf, zoals zo vaak zullen de afwezigen weer eens ongelijk hebben.

• Zieners uit de Predikerherenstraat: ik ben geen weegschaal maar een steenbok. Drink te bezorgen op de Brabantconestraat 89.

• En wij zijn maagden. Dat hadde nie gedacht, hee.

• Geïnteresseerd in een avondje top-amusement? Wij hebben kaarten voor 'De apologie van Sokrates' in de Leuvense stadsschouwburg op 8/11, Lenny

JO MEUWISSEN

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminaries, evenementen, optredens, fuiven en TD's
DISCOBAR
 016/201.301

SCORPIO PARTIES LEUVEN CORSO

VR 5 & DO 18 NOV

20 jaar Nits. Hits en bits van de Nederlandse Nits, nu donderdag tussen 17.00 u en 18.00 u. Tune in on 106 FM.

• Als je bang bent voor de dag van morgen, ga dan niet gaan slapen, zegt A-menhope. Een grote wijsheid, maar met drastische gevolgen. Zowaar.

• Kan je leren Spaans? Spaanschen 1994, voor beginners en gevorderden. Individual of in kleine groepjes. Met beste leeromgeving. Immersion en native speakers. Vanaf 500 fr per uur. Voor info: Peter, tel. 29.41.32 's avonds.

• Waar is het Kobbekot? Maatje, it's a jungle out there, dus bel ons 's. De Jungleboys en -girls.

• Hans den Bieman, Tervuursestraat 62B1, tel. 23.11.73, berichtte ons deze keer weer iets. Namelijk dat NRC-Handelsblad de krant is met de meest feitelijke en uitgebreide berichtgeving van Nederland. Alsof wij dat niet al wisten. J.d.B.

• Typen tesis, verslagen, briefwisseling, Kris Rosselle, Naamsesteenweg 130, tel.

KAFEETEORIEEN

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Helder rood 2 Superieur — Tropische vetplant 3 Turke herberg — Mansnaam — Slede 4 Los, dun — Proeftijd 5 Borrel — Bedrukt katoen 6 Wijze van gaan — Tweelingbroer van Jakob 7 Vrucht — Chinese afstandsmaat 8 Getijde — Europeaan — Gap 9 Spaanse wijnsoort — Honingdrank 10 Zich zeer zelfingenomen gedragen.

Vertikaal — 1 Bedrieglijk voorkomen — Prikkelend 2 Optreke, houten huis — Meubel 3 Vrouwelijk dier — Voornalig Nederlands eiland — Europees eiland 4 Klaar — Weinig vruchten voortbrengend 5 Post op een begroting — Plaats in Brabant 6 Aromatische kruiderij — Bijwoord 7 Theorie van het handelen — Zangnoot 8 Havenonderdeel — Kunstwerk — Snel tuig 9 Bijbelse naam — Fris gerecht 10 Deel van een blad — Verworden.

Door Filip De Keukeleere

Kravitz op 17/12 (met bus), The Pogues op 8/11 (met bus), Iggy Pop op 11/12 (met bus). Tel. 20.00.97 of anders Groenvelddaan 1/5/0 bij VTK.

• Cirkus Tommie zegt: het leven heeft geen verstuur.

• Zowaar, Tongeren is het einde van de wereld nog niet.

• Medievist zoekt lotgenoten. Wie studeert er ook Middeleeuwse Studies? Graag een oorkonde (naam en adres) aan Dirk, tel. 28.44.78.

• Je houdt van zingen en je wil opkomen voor mensen die onderdrukt worden. Willen we dan eens een basisdemokratisch, pluralistisch stijlkoor starten? Woensdag 3 november 20 u in Huize Karibu, F. Lintstr. 150.

• De graelqueeste gaat door (4 november in de balzaal).

• Vorige week Fish niet gescreend in Veto. Deze week Veto niet gescreend in Zonneland. Dat zal jullie leren!

• Dank u Veto, voor het publiceren van alle reacties op ons initiatief: Bond Beter Fuiven, woe. 3 nov. in de Lido. Wij verwachten jullie. BBF.

• Cirkus Tommie zegt: blaffende honden hebben geen tanden.

• Deze en volgende week in 'Manoevers', het donderdagmiddagprogramma van radio Scorpio, een special rond

GO COPY

Het groene copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier. Thesen - Cursussen - Folders - Formaat A5 tot A2. ALLE inbindingen, Plasticifiëren tot A3. Snel - verzorgd - volledig afgewerkt.

Tiensestraat 118
 3000 Leuven
 tel.: 016/23.70.30
 fax: 016/23.34.31

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder van 9 u. tot 22 u. doorglopend. zat. 10 u. tot 17 u.

AGENDA & VALVAS

DOOR KAREN DE POOTER

alle gegevens voor agenda en valvas moeten ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redactieadres gezorgd worden. Vermeld duidelijk alle informatie (datum, uur, plaats en prijs).

DINSDAG

14.00 u en 20.00 u **JEUGDTEATER** 'Over de muur' door Jonna en 'Zij komt' door De Borre, in Auditorium Minnepoort, toeg. 100/120, org. Jonna.

20.00 u **TEATER** 'King Lear' van Shakespeares door Ensemble KNS-Raamteater in een regie van Walter Tillemans, in stadsschouwburg, toeg. 100 tot 400.

22.30 u **FILM** 'Dracula' van Francis Ford Coppola, de regisseur grijpt terug naar het oorspronkelijke verhaal van Bram Stoker, in Stuc, toeg. 100/150.

WOENSDAG

13.00 u **UUR KULTUUR** Introductie op en bezoek aan de tentoonstelling 'Tover van de Middeleeuwen', in CC Romaanse Poort, Brusselsstraat 63, toeg. gratis, org. Kulturkommissie.

14.00 u en 20.00 u **JEUGDTEATER** 'Lief Boeleke' door Jonna en 'Comedia sin titulo' door Oris Teatro, in Auditorium Minnepoort, toeg. 100/120, org. Jonna.

20.00 u **KONCERT** 'The Power Concert', The London Chamber Orchestra speelt klassieke muziek op moderne wijze en moderne muziek op een klassieke manier, in stadsschouwburg, toeg. 150 tot 800.

20.30 u **TEATER** Jan Decorte + Cie met 'Titus Andonderonikustmijnklote', een eigenzinnige interpretatie van Shakespeares Titus Andronicus, in Stuc, toeg. 200/300.

DONDERDAG

14.00 u en 20.00 u **JEUGDTEATER** 'Mamaatje die zal kijken' door Jonna en 'Le Bal' door Helsingier Ungdomsskole, in Auditorium Minnepoort, toeg. 100/120, org. Jonna.

18.00 u **RADIO-DEBAT** Debat op radio Scorpio met prof Masschelein en fakbarvertgenwoordigers van oa Ekonomika, Politika en

Shrink, in het programma 'Open en bloot', op radio Scorpio.

19.00 u **LEZING** 'Universalisme en partikularisme. Europese samenwerking en tegenwerkingen' door professor Eyskens, in Grote Aula, Maria-Theresiakollege, org. Prof Mark Debrock ism Kulturkommissie.

20.00 u **KONCERT** 'Tussen de liefde en de leegte', een muziekteaterprogramma van Stef Bos, in stadsschouwburg, toeg. 250 tot 600.

20.30 u **DEBAT** 'Het hoe en waarom van een revolutionaire studentenorganisatie', in MT 00.16, Maria-Theresiakollege, gratis, org. MLB.

20.30 u **TEATER** Jan Decorte + Cie met 'Titus Andonderonikustmijnklote', een eigenzinnige interpretatie van Shakespeares Titus Andronicus, in Stuc, toeg. 200/300.

21.00 u **KONCERT** Jazzconcert van Paul Bley en Gary Peacock, in Aula Pieter De Somer, toeg. 250/500, org. vzw Wah- Wah en Germania.

VRIJDAG

14.00 u en 20.00 u **JEUGDTEATER** 'Did you miss me' door In.Estetica en 'Niet hoe, maar welke' door Jonna, in Auditorium Minnepoort, toeg. 100/120, org. Jonna.

20.30 u **KONCERT** Vokaal ensemble Currende olv Erik Van Nevel ism organist Herman Stinders, met werk van Frescobaldi, Gabrieli en Monteverdi, in St-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof, toeg. 200/300, org. Kulturkommissie.

20.30 u **TEATER** Jan Decorte + Cie met 'Titus Andonderonikustmijnklote', een eigenzinnige interpretatie van Shakespeares Titus Andronicus, in Stuc, toeg. 200/300.

ZATERDAG

12.30 u **UITSTAP** Namiddaguitstap naar de tentoonstelling 'Europa: de arend en de zon' in het Paleis voor Schone Kunsten in

Brussel, vertrek in de Brusselsestraat 63, toeg. 500, org. Cultureel Centrum Leuven.

14.00 u en 20.00 u **JEUGDTEATER** 'Bajo noche' door U6-DT en 'Oganaisn' door Dry Ice, in Auditorium Minnepoort, toeg. 100/120, org. Jonna.

20.30 u **TEATER** Jan Decorte + Cie met 'Titus Andonderonikustmijnklote', een eigenzinnige interpretatie van Shakespeares Titus Andronicus, in Stuc, toeg. 200/300.

ZONDAG

11.00 u **KONCERT** Een kwartet met fluit, klarinet, hobo en piano vertolkt werk van de Parijse komponistengroep Duxes Six, in Minnepoort, toeg. 150, org. Cultureel Centrum Leuven.

15.00 u **MUSEUMBEZOEK** Geleid bezoek aan het stedelijk museum Vander Kelen-Mertens, afspraak aan receptie van het museum, toeg. 50.

MAANDAG

10.00 u tot 18.00 u **BEURS** Religieuze boeken- en tijdschriftenbeurs waarop alle Nederlandse uitgeverijen met een religieuze fonds vertegenwoordigd zijn, in Maria-Theresiakollege, Sint-Michielsstraat 6, toeg. gratis, org. Vlaamse Bijbelstichting.

20.00 u **LEZING** 'Het dagelijks leven in de kolleges van onze oude universiteit', door professor Jan Rogiers, in provinciaal museum Van Humbeek-Piron, Mechelsevest 108, toeg. 75, org. Leuvense Gidsbond.

20.30 u **TEATER** Toneelgroep Amsterdam brengt 'Mooi weer vandaag', een komedie van David Storey in een regie van Titus Mulzelaar, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300.

22.30 u **FILM** 'Die Austernprinzessin', een komedie van Ernst Lubitsch, over een meisje dat met een prins wil trouwen, in Stuc, toeg. 100/150.

EKONOMIKA

04/11: Jazz en bluesfestival, kaarten op wo en do in bar handelskot, in zaal Waaiberg.

EOSS

02/11 om 20.00 u: Kantus, in Amblorix.

GERMANIA

03/11 om 13.00 u: Boekenbeursbezoek, vertrek op het Ladeuzeplein. 04/11 om 14.00 u: Doop, verzamelen op het Ladeuzeplein. 04/11 om 21.00 u: Jazzconcert van Paul Bley en Gary Peacock, in Pieter De Somer, Ink. 250/500. 04/11 om 22.00 u: Doop-td, in Lido. 05/11 om 21.00 u: Pyjama-avond, in fakbar. 08/11 om 20.00 u: Kantus, in Patapoef.

HISTORIA

03/11 om 19.00 u: Bruegelavond voor Ilcenties, in Ons Huis.

04/11: Europalia-tentoonstelling grafiften van de Zapoteken. 04/11 om 20.30 u: Uitstap naar Jan Decortes Titusandronikustmijnklote, in Stuc.

KATECHETIKA

03/11 om 18.30 u: Open presidiumvergadering, in KD. 04/11 om 20.30 u: Pannekoekenavond met de Engelstalige sekte, in Amerikaans Kollege.

LBK

03/11: Doop-td, in zaal Waaiberg.

MERKATOR

03/11 om 23.00 u: Presidiumvergadering. 04/11 om 19.30 u: Kantus, in 't Alternatief.

POLITIKA

02/11 om 22.00 u: Optreden, in Politika-kafee. 03/11 om

20.00 u: Debat 'Wat met ekstrem-rechts?', in Maria-Theresiakollege. 08/11 om 21.00 u: Fuif, in Lido.

PSYCHOLOGISCHE KRING

02/11 om 22.00 u: Optreden Da Vinci, in Shrink. 04/11 om 20.30 u: Jeneveravond, in Shrink.

VTK

03/11 om 16.00 u: Arend en zon, op parking Stade Leuven. 03/11 om 20.00 u: Archi Peme-avond, in Celestijntje. 04/11 om 14.30 u: POK-vergadering CW, in C200A0.135. 04/11 om 20.30 u: Hogerejaarskantus, in Duivenbond. 08/11 om 20.00 u: Ekstervergadering, in kelder blok 3.

WINA

03/11 om 16.00 u: Eerste kam klimt, op kampus blok K, fiets meebrengen. 03/11 om 22.00 u: Levende bar, in 't Alternatief. 04/11 om 16.10 u: Wit over zwart, in kerk Heverlee.

"Muziek wordt tegenwoordig beschouwd als een sportmanifestatie"

Veto: Hoe ziet u uw werk met Paul Bley?

Peacock: «Voor mij zijn er vele contexten waarbinnen muziek kan gespeeld worden. Een uiterste is wat ik doe met Keith Jarrett en Jack DeJohnette. Het andere uiterste is mijn werk met Paul Bley. Daartussenin ligt een brede ruimte. Ik gebruik hier het woord uiterste vooral op het vlak van de context, niet zozeer op dat van de inhoud. Met Keith en Jack spelen we vooral standards. Er is dus al een gegeven structuur, een gegeven vorm, een harmonisch schema. Binnen die vastliggende structuur rijzen er muzikale problemen op die uniek zijn voor die context. Met Paul ligt de context voor het grootste gedeelte open. Dit houdt in dat de muzikale problemen van een andere aard zijn.»

«Maar wat beiden volgens mij gemeenschappelijk hebben is het besef dat je als muzikant totaal en onvoorwaardelijk verantwoordelijk bent voor wat je speelt. Toch moet er tegelijkertijd het verlangen zijn om buiten jezelf te treden en als dat gebeurt, ben je niet meer de auteur van wat je speelt. Ken je de Duitse dichter Rainer Maria Rilke? In een van zijn werken schreef die: "Echte kunst komt voort uit een anonieme bron." Toen ik dat las, dacht ik: hij begrijpt het echt. Als er echt iets muzikaal belangrijks gebeurt, weet je gewoon dat je daar zelf niet meer de auteur van bent. Het is alsof je plotseling vi-breert. Je bent, zoals men zegt, een medium, een kanaal en je kunt al die dingen voelen doorstromen. Je weet niet waar het vandaan komt en dat maakt ook niets uit. Toch blijf je verantwoordelijk voor wat je speelt. Er zijn geen ekkuses mogelijk. Je moet gewoon bereid zijn om te vertrouwen in het onbekende.»

Klein

Veto: Betekent dit dat je risico's moet nemen?

Peacock: «Wel, gewoonlijk vertrouwen we op iets waarover we al wat weten. Wij sluiten bijvoorbeeld een overeenkomst en ik vertrouw erop dat jij je aan de overeenkomst wil houden. Ik vertrouw erop dat de zon morgen zal opkomen. Je vertrouwt meestal op iets dat je je kunt voorstellen. Om vertrouwen te hebben in het onbekende, moet je bereid zijn om alle houvast los te laten, om te vertrouwen op de onwetendheid. Dit is een ingrediënt dat voor creativiteit en improvisatie gewoon onontbeerlijk is.»

«Ons verstand is immers ongelooflijk klein en alles wat je daarbuiten ervaart is zo immens dat je het niet meer kunt vasthouden. Toch vertrouw je erop dat dat ene moment van inspiratie zich voordoet, hoewel er geen garantie, geen verzekering is dat zoiets echt zal gebeuren.»

Veto: Als je die inspiratie krijgt, voelt jouw publiek dat volgens jou dan ook?

Peacock: «Ja, want soms komen er mensen naar mij toe die het mij ook zeggen. Het is dus mogelijk. Het publiek moet er gewoon voor openstaan. Ze moeten bereid zijn er vertrouwen in te hebben dat er iets ongelooflijks kan gebeuren. Als ze dat niet doen, zullen ze het ook niet ervaren. Ze zullen enkel de inhoud en de context van de muziek horen.»

Vrij

Veto: Hebben andere muzikanten dezelfde visie over muziek?

Peacock: «Keith, Jack en Paul zien het zoals ik. Ook voor hen is muziek ontdekken. Je kunt het vergelijken met een grap. Men vertelt ze en je moet erom lachen. Waarom je eigenlijk moet lachen, weet je niet. Als je de grap probeert uit te leggen, vermindert ze in waarde. De uitleg brengt de gramp van een totale ervaring naar de beperkte wereld van concepten en ideeën terug. Bij muziek is het net hetzelfde.»

Veto: Is het daarom dat mensen het zo moeilijk hebben om uit te leggen waarom ze een concert zo goed vinden?

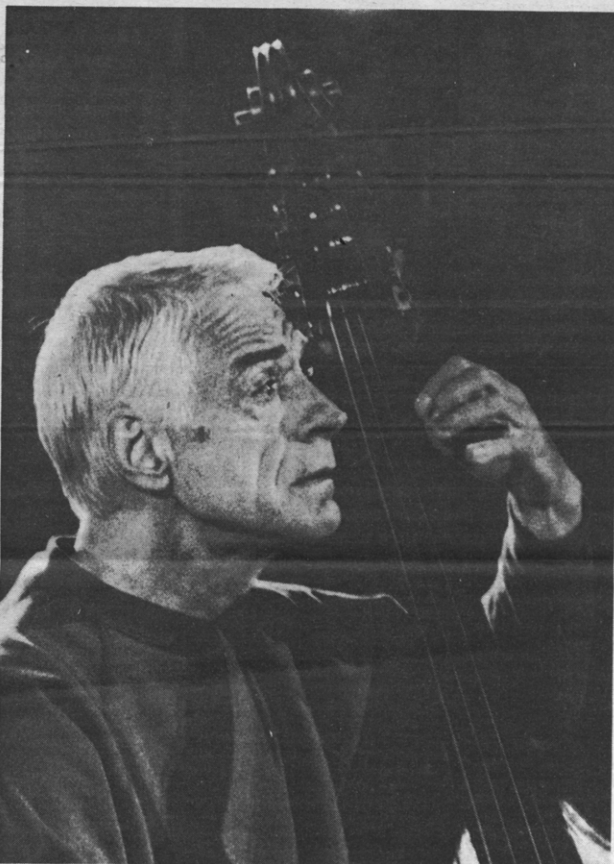
Peacock: «Indertijd. Daarom kun je iemand ook geen muziek aanleren, hoewel je het wel kunt leren. Swing kun je leren maar men kan het je niet aanleren. Als je je enkel vasthoudt aan je techniek en aan wat je kent, sluit je de deur. Dit houdt in dat je bereid moet zijn om soms te falen, om al je eigen ideeën los te laten. Je moet er vertrouwen in hebben dat op dat moment alles mogelijk is.»

Kontrakt

Veto: Gebeurt dit altijd in interactie met andere muzikanten?

Peacock: «Nee, dat kan solo zijn, het kan zelfs los van je instrument zijn. Een mooi voorbeeld is het moment waarop je verliefd wordt. Als je later over nadenkt, besef je dat je totaal geen keuze had. Waar komt dit van? Waarom overvalt het je? Als je eerlijk bent, kun je daar niet op

De Amerikaan Gary Peacock is een van de belangrijkste moderne jazz-bassisten. Hij speelde onder andere bij de trompettisten Miles Davis, Don Cherry, de free jazz-saksafonist Albert Ayler en pianist Bill Evans. Intussen trok hij ook een aantal jaren naar Japan om er Oosterse filosofie en geneeskunde te studeren. Momenteel werkt hij vooral samen met de pianisten Keith Jarrett en Paul Bley. Op 4 november speelt hij op uitnodiging van Germania en vzw Wah-Wah een concert met Paul Bley, die net als Peacock ooit getrouwd was met underground-zangeres Annette Peacock. Veto sprak de bassist op Jazz Middelheim.

"Vertel me nu eens wat je te zeggen hebt."

(foto Guy Vandepoele)

antwoorden. Muziek is als verliefd worden. In vrije improvisatie is het absoluut noodzakelijk dat je durft vertrouwen op het onbekende. Anders krijg je slechts een stijl.»

Uitien

Veto: Kun je wel echt over vrije improvisatie spreken? In hoeverre is wat men vrije improvisatie noemt ook vrij?

Peacock: «Dat is wat me bevalt bij Paul Bley. Hij geeft me helemaal niets om me aan vast te houden. Soms val ik daardoor ook wel eens op mijn gezicht. Maar als je improviseert, gebeuren er dingen die je nooit zou hebben kunnen doen als je je hele leven ervoor zou geoefend hebben. En toch gebeuren ze. Dat is voor een muzikant een zegen. Je kunt het niet met opzet laten gebeuren, je kunt er niet voor bidden maar als het gebeurt, geeft dat een ongelooflijk gevoel. Je moet er gewoon op vertrouwen dat de mogelijkheid zich kan voordoen. Amerikanen begrijpen gewoonlijk niet wat ik bedoel. Zij denken dat vertrouwen een kontrakt is.»

Veto: Zie je optreden dan nog als werk?

Peacock: «Het is geen werk. Het is een manier van leven. Het persoonlijke wordt eigenlijk heel klein na een tijd. Wat mij opviel bij Miles Davis was dat wat hij speelde zo ver boven hemzelf stond, dat hij dat onmogelijk zelf kon gedaan hebben. Hij kon wel embouchure en sound ontwikkelen. Dat was zijn verdienste. Maar zijn frasering kon hij niet geleerd hebben. Dat was niet persoonlijk. Hij creëerde een ongelooflijke ruimte. In zijn opnamen merk je altijd dat zoeken. Vooral in zijn sterkwartet met John Col-

trane, Red Garland, Paul Chambers en Philly Joe Jones kwam dit echt tot uiting. Miles was de ultieme minimalist in jazz. Beter kan volgens mij niet.» (nvd. Met tenorsaksafonist John Coltrane, pianist Red Garland, contrabassist Paul Chambers en drummer Philly Joe Jones maakte Miles Davis schitterende opnamen, zoals in de elpee 'Kind of Blue'.)

Veto: Zou je dat ook niet kunnen zeggen van die andere trompettist, Chet Baker?

Peacock: «Ja, behalve het feit dat Chet te persoonlijk was. Hij kon niet lang genoeg van de drugs afblijven. Dan voel je je in een soort droomwereld. Toch had Chet kwaliteit in zijn spel. Hij hield de dingen simpel. Dat was tof om te horen. Hij speelde gewone melodien, liedjes waarvan hij hield. Maar hij stopte nooit met het spelen van ballads. Miles wel. Ik vroeg hem ooit: "Waarom speel je geen ballads meer?" en hij antwoordde: "Omdat ik er teveel van hou." Ze waren te persoonlijk, ze remden hem af.»

Raar

Veto: Wanneer had je zelf die ervaring dat de muziek niet meer van jezelf was?

Peacock: «Het gebeurde dikwijls toen ik bij Miles speelde, bij Paul Bley, Victor Feldman, Bill Evans, Albert Ayler. Ayler was een van de weinige mensen die aan één stuk door kon spelen en toch die geweldige mogelijkheden behield. Heel raar. Ik denk dat ik maximaal één nacht met John Coltrane zou kunnen spelen. Daarna zou ik niet meer willen. Vooral op het einde van zijn carrière bleef die maar doorgaan. Ongelooflijk uitputtend.»

Veto: Denk je dat de jonge jazzmuzikanten nu dezelfde diepgang hebben?

Peacock: «Nee, zij weten niet wat diepgang is. Zij kennen enkel het persoonlijke.»

Anders

Veto: Mag ik een voorbeeld geven? De trompettist Roy Hargrove.

Peacock: «Ja, hij heeft geen diepgang. Hij kan het misschien nog bereiken. Die jonge spelers zouden moeten luisteren naar Lester Young (nvd. tenorsaksafonist), Miles Davis, of Stan Getz (nvd. altosaksafonist).»

«Muziek wordt tegenwoordig behandeld als een sportmanifestatie, als competitie. Jezus. Zo krijg je geen muziek. Iemand heeft een geweldige techniek. Wie geeft daar nu om? Ze kunnen alle akkoordwisselingen spelen. Wat dan nog? Als ze nu eens een noot speelden die ze meenden. Een noot waar je hele leven inzit. Als je sterft na die ene noot, is je leven vervuld. Dat wil ik op zijn minst horen. Maar gewoon jong zijn en snel kunnen spelen, vol met akkoordwisselingen... daar zet ik gewoon de radio voor af. De laatste plaat waar Stan Getz op meespeelde met de zangeres Abbey Lincoln, die zegt alles. De jonge spelers hebben veel passie, vuur en veel techniek. Er zit zelfs humor in maar geen diepte. Niets. Totaal niets.»

Diepte

Veto: Is dat niet typisch voor jongeren in het algemeen?

Peacock: «Vroeger was men enkel geïnteresseerd in wat je te zeggen had. Lester Young werd op het einde van zijn leven gevraagd om naar een andere saksafonist te gaan kijken. Lester ging naar de club en luisterde. Nadat de speler zijn stuk gebracht had, werd hij aan Lester voorgesteld en die zei: "Jij kunt echt geweldig saksafon spelen, elk tempo, alle akkoordwisselingen. Je hebt sound, swing, maar vertel me nu eens wat je te zeggen hebt." De saksafonist wist niet wat hij moest zeggen. Hij had geen diepte. Wat de jonge muzikanten nu willen, is platen maken, een kontrakt hebben. Vroeger was dat anders. Men wou niet de beste speler zijn maar men wou dat er betekenis zat in wat men speelde. Dat ontbreekt vandaag bij de jonge spelers.»

Veto: Zijn er hier uitzonderingen op?

Peacock: «Ja, bijvoorbeeld de pianist Bill Crutcher, de trompettist Tim Hagans, de bassisten Doug Wise en Ben Allison. Ook de pianiste Peggy Sterne heeft het potentieel.»

Tafel

Veto: U gelooft waarschijnlijk ook niet in jazz-wedstrijden?

Peacock: «Vroeger waren er jam-sessies waar er een empathie was tussen zij die speelden en zij die niet speelden. Zij leefden met elkaar mee. Het was één familie. Er waren andere sessies waar de muzikanten met elkaar wedijverden. Daar deed ik niet aan mee. Nu zijn er meer en meer die wedstrijden voor de beste trompettist, de beste saksafonist en noem maar op. Dat is zo belachelijk! Het heeft niets met muziek te maken. Als ze denken dat die wedstrijden ook maar iets zeggen over hun waarde als mens of als muzikant, dan kennen ze niets van diepte. Als je competitief wil zijn, moet je advocaat worden, of basketbalspeler. Een sportman moet competitief zijn, anders raak je nooit in de eerste afdeling. Maar als je muzikant, dichter of schilder wil worden, geef je dat beter op.»

Ego

Veto: Bestaat het gevaar niet dat de muziek totaal los komt staan van de mensen?

Peacock: «Dan is het geen muziek meer. Als muziek het leven van mensen niet verrijkt, heeft ze geen functie. Dan voedt ze alleen het ego of geeft ze iets om over te praten aan tafel. Wat ik met Paul Bley doe, is niet voor de grote massa. Het komt niet op MTV. Toch zijn er mensen die het horen en erdoor geraakt worden. Ik ben blij dat ik daaraan kan bijdragen.»

Bert Bernaerts
Peter Van Rompaey

Paul Bley en Gary Peacock, donderdag 4 november, in Aula Pieter De Somer om 21.00 u. Kaarten: studenten 250, niet-studenten 500. Informatie en reserveratie: tel. 23.02.22. Op woensdag 3 november is er op radio Scorpio een special over Paul Bley en Gary Peacock om 16.00 u.